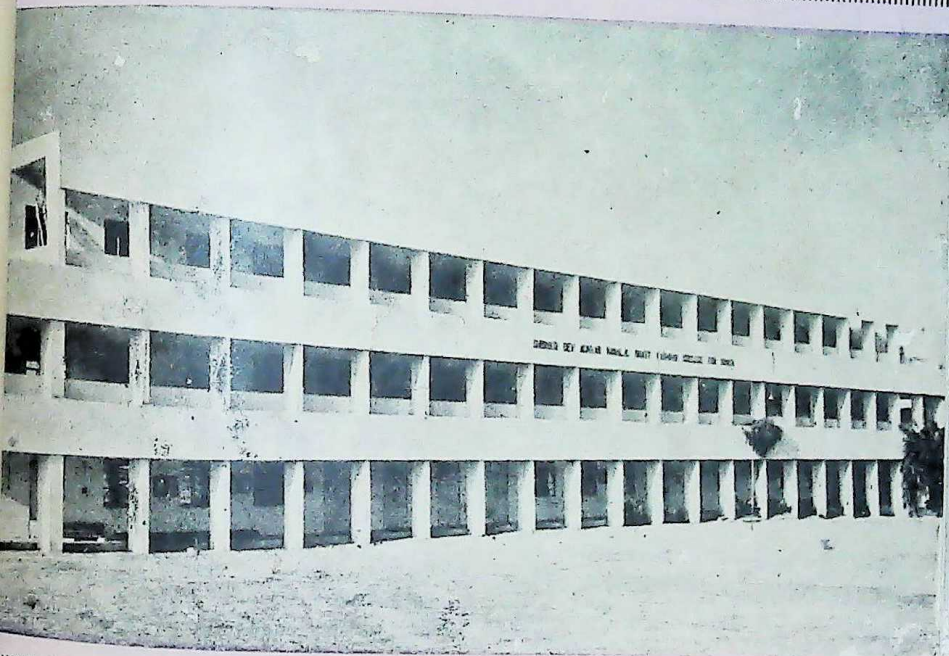

Shrimathi Deb Kumbar Nanalal Bhatt
Vaishnab College

For Women

Madras-44.

Magazine

Vol. vii

1975

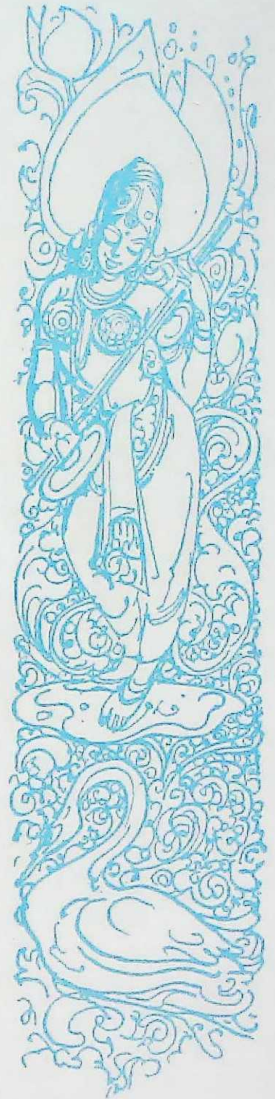
Shrimathi Devi Kumbar Nanalal Bhatt
Vaishnavi College For Women

MADRAS - 44

Vol. vii

1975

THE COLLEGE CREST

The College Crest is enshrined within a lotus in full bloom to represent the cult of devotion preached by Maha Prabhu Shri Vallabhacharya. At the centre of the Crest is a sacrificial fire, which symbolises the Lord Himself, ("Yagno Vai Vishnu") The Lord is reached by the three steps of the altar signifying **KSHARA, AKSHARA** and **POORNA PURUSHOTHAMA**. The volume at the foot of the altar stands for the Book of Knowledge (*the Vedas*) and the three flowers on it show the factors that conduce to the accumulation and propagation of Knowledge, Intelligence, Action and Material Resources. The aim of all knowledge is the realisation of the Supreme Truth and this is embodied in the College Motto taken from Srimad Bhagavatam.

"Satyam Param Dheemahi"

S. N. BHATT
Chairman

"Work is worship"

As is said **work**, is the prime moulder of one's character. It evokes and disciplines obedience, self-control, attention, application and perseverance; giving deftness and skill aptitude and dexterity.

Therefore, hard selfless work with sustained and sincere efforts put in, with devotion by one and all concerned, in absolute harmony and co-ordination, shall never go unrewarded.

In the same way towards the success of the institution what is **sine qua non** is a parental and careful nursing by the society around, besides hard work.

Let us pray to the Almighty to give us the lead for this Goal to success and the strength to **work**.

(Sd.) S. N. BHATT

Madras-17
11-3-1975

कलाशाला प्रार्थना

- (१) सत्यव्रतं सत्यपरं त्रिसत्यं सत्यस्य योनिं निहितं च सत्ये ।
सत्यस्य सत्यं ऋतसत्यनेत्रं सत्यात्मकं त्वा शरणं प्रपन्नाः ॥

—श्रीभागवतम् (१०-२-२६)

- (२) वाणी गुणानुकथने श्रवणौ कथायां हतौ च कर्मसु मनस्तव पादयोर्नः ।
स्मृत्यां शिरस्तव निवासजगत्प्रणामे दृष्टिः सतां दर्शनेऽस्तु भवत्तनूनाम् ॥

—श्रीभागवतम् (१०-१०-३५)

- (३) नमो भगवते तस्मै कृष्णायद्भुतकर्मणे ।
रूपनामविभेदेन जगत्क्रीडति यो यतः ॥

—तत्त्वार्थदीपनिबन्ध शास्त्रार्थ प्रकरण-१

EDITORIAL

This year should be made memorable as it has been declared the International Women's Year. How far this can be realised is to be seen. But let us look back into the past and see how far women have progressed—those who stole a march over men in world politics, with special reference to our country.

Every woman would immediately think of our Prime Minister Mrs. Gandhi. Well, let us see what made her that which she is today. Most of the women during the struggle for independence were forced out of their seclusion to partake in the struggle along with men who were their own family members. It was a timely opportunity given to women by the Father of the Nation that had made a Sarojini Naidu. Most women of the freedom struggle responded to the call of the great soul. This was indeed a march made not as a protest against Indian Conception of womanhood but to serve the need of the hour. Just as in the domestic sphere she is a symbol of patience and perseverance, sincerity and devotion so did she rise up to the occasion. All women who rose to recognition were women who used opportunity. Opportunities are thrown not at every-one's path. Circumstances give rise to opportunities and opportunities are created by surroundings which are subject to family background and society. It is our dear late Prime Minister, Pandit Nehru who had initiated our present Prime Minister, Mrs. Gandhi into politics and so also Mrs. Bhandaranaike, by her late husband. There are very few St. Joans in the history of the women's World and very few Golda Meirs, who are all self-made women.

Woman even today seems to be dependant on man or her fortunate position in the society, which was bestowed upon her by her family. She should learn to rise on her own without the need of external impetus and only then would a woman make this year a memorable one in history. She should drop all inhibitions which have become her lot in the name of culture and Indian womanhood, and establish and assert herself as an individual. This can be achieved only if a woman undergoes within herself a fundamental transformation. Education should be the instrument by which this goal can be reached. We the staff of this institution guide and instil the spirit of service into our students so that today's students will become tomorrow's responsible citizens. If they fail to realise this truth, then it is but apt to quote Gray :

" Full many a gem of purest ray serene
The dark unfathom'd caves of ocean bear ;
Full many a flower is born to blush unseen,
And waste its sweetness on the desert air."

Editorial Committee

President :

Mrs. D. Thangam Seshan, M. A.
Principal

Editors :

Miss T. V. Jayalakshmi, M. A.
Dept. of English

Miss Uma Natesan, M. A.
Dept. of History

Miss M. Kamatchi, M. A.
Dept. of Tamil

Students Editors :

S. Asha, III B. A. (Litt.)

P. M. Jayanthi, II B. A. (Eco.)

TAMIL SECTION

உலகம் ஓடுகிறது.	Page
கடலே சிறிது கேள்.	1
இக்கால இளைஞர் நிலை	4
செய்தவக் கொழுந்து	5
ஏன் கொடுத்தாய்?	6
கங்கை வேடனும், காவியநாதனும்	6
நற்றயிழை வாழ்த்துகிறேன்	7
பாரடி இதைப் பாரடி	9
எதிர்காலம்	9
சமுதாயச் சிர்கேடு	10
வறுமை	13
பகலவனாய் நிற்போம் நாமே !	14
அறியாப் பையனின் அன்புத்தாய்	15
பழையது கழிந்தது! புதியது புருந்தது !	16
அன்னையின் கண்ணீர்	17
தமிழ் அன்னை	18
அவன் ஒரு பைத்தியம்	20
தியாகச் சுடர்	21
செல்வத்துப் பயனே ஈதல்	23
Hindi Section	27
	31 to 38

Union President
G. Bhavani, III B.A. Eco.

Union Secretary
Jayanthi Rajaram, II B.A. Litt.

Union Joint-Secretary
R. Jayashree, P.U.C. 'A'

Best out-going Student
H. Lakshmi, III B.Sc. Maths.

Mr. S. V Chittibabu giving union inaugural address

Dr. William David-Director of Social-Service Centre, Pallavaram, addressing the gathering .

Our blind student, K. R. Prasad (II H.S.) receiving the Braille typewriter from Mr. John P. Johnson, Director of the Rehabilitation centre, New Delhi.

COLLEGE REPORT FOR THE YEAR 1974 - 75

Our distinguished Chief Guest Thiru C. G. Rangabashyam, Secretary to Government of Tamil Nadu, Education Department, Shri Ajmena, Revered Founder Chairman Shri Nanalal Bhatt and Shrimathi Dev Kunvar Nanalal Bhatt, Respected Chairman Shri S. N. Bhatt, Members of the Managing Committee, My dear Colleagues and Students,

On this happy occasion of the Seventh College Day Celebrations of Shrimathi Dev Kunvar Nanalal Bhatt Vaishnav College for Women, it is my proud privilege to extend a most cordial welcome to the honoured Guests of the evening. I take this opportunity to place before you a brief account of the activities of the College for the academic year 1974-'75. To begin with, I on behalf of the Management, Staff and Students express my joy at the ready and willing response of Thiru C. G. Rangabashyam to grace this function in the midst of his varied engagements and Shri Ajmena to distribute the prizes.

I would be failing in my duty if I do not express my deep sense of gratitude on behalf of myself, my colleagues and students for the immense services rendered by our Munificent Benefactor, our Revered Founder Chairman Shri Nanalal Bhatt in having established this gem of an institution.

न चोरहायं न च राजहायं न भ्रातृभ्राज्यं न च भारकारि ।
ज्येय कृते वर्धते एव नित्यं विद्यावनं त्ववेचनं प्रघातम् ॥

Knowledge is the only form of wealth which can neither be stolen nor confiscated, neither diminishes by sharing nor is it burdensome. It is the only instrument leading to continuous and increased productivity. Being an ardent follower of our Vedic precepts, our Revered Founder Chairman decided that a gift in the form of an educational institution would be his choicest contribution to society. Inspired by this high ideal, our Founder Chairman, with untiring zeal, has seen to the building up of this fine institution, which is proving to be a boon for all the Women students in the vast expanse of Chingleput District. We, the Staff and Students remain beholden to our Founder Chairman and his beloved wife in whose name this College shines. We pray to the Almighty to shower His choicest Blessings on them for a long and healthy life so that the institution could grow from strength to strength for the benefit of all.

Endowments, Scholarships and Proficiency Prizes

Management

It is my bounden duty to record with pride the munificent donation of Rupees Five Lakhs in cash and 10 acres of land by the Cork Industries Charities Trust, Madras established by Shri Nanalal Bhatt-our revered Founder Chairman during the year 1968 and till now the College has received from this Trust Rupees Twelve Lakhs.

The Management has instituted the award of the following prizes for proficiency.

(1) Shrimathi Dev Kunvar Nanalal Bhatt
Prize for Proficiency

—in Group I P.U.C.

(2) Shri Mahajan Prize for Proficiency

—in Group III P.U.C.

(3) Shri Kapurchand Prize for Proficiency

—in B.Sc. Mathematics.

(4) Shrimathi Sushila Dalmia
Prize for Proficiency

—in B.A. History

(5) Shri Chandrakant M. Tolia Prize
for Proficiency

—in B.A. Literature

(6) Shri Jayantilal R. Shah Prize
for Proficiency

—in B. A. Economics.

Private Bodies Scholarships

The following philanthropists have donated amounts to be utilized for scholarships to deserving students to be renewed every year.

(1) The Mrs Madhuram Narayanan
Charities Trust, Madras

—Rs. 600

(2) Shri K. R. Sundararajan Principal,
I.I.E.T., Kodambakkam, Madras

—Rs. 350.

Private Bodies—Endowment for
Proficiency Prizes

(1) Viswanathan Memorial Trust
—Rs. 2,000

(2) Dr. (Mrs) Nirmala Alavandar
—Rs. 750

(3) Dr V. C. Menon Memorial
—Rs. 250

(4) V. S. Menon Memorial
—Rs. 250

(5) Sarma Brothers (Manufacturers of
quality Leather goods)
Proficiency Prize (every year)
—Rs. 100

III RESULTS:

I may venture to say that the tradition of our College has been maintained as may be evident from the results of the performances of our students in the University Examinations. The P.U.C. results are quite appreciable. We have bettered our record of the previous year with reference to the Degree Results. A special feature requiring mention here is that one of our students from B.Sc. Mathematics Kum. G. Niraimathi, secured 700/700 in her Major papers. The First Batch of students for the B.A. History was sent up for the examination in the year under report. They secured a pass % of 88.8. Kum. S. Neelavathy distinguished herself by securing a 1st Class. She was awarded the Todhunter prize for History by the University of Madras.

IV STAFF

There have been a few additions to the staff of the College in the current academic

year. The strength of the Economics Department was increased by the addition of Smt Indumathy—Parthasarathy, while Smt Balambal, Smt Parvathy Gopalan, Kum. A. P. Jayanthi have joined the History, Chemistry and Botany Departments respectively. There has also been an increase in the strength of the Non-Teaching Staff

V. COURSES OF STUDY

With a view to meet the surging demand for Collegiate Education among Women, our Management graciously came forward to open an additional Batch in Group III of the P.U.C. The strength of the Degree classes has also been augmented.

VI LIBRARY

Keeping to its plan of gradually improving the library, the Management has been munificent in its allotment of funds for the purchase of additional books.

VII. COLLEGE UNION

Fresh office bearers for the College Union were elected as usual. Kum G. Bavani of III B. A. Economics was elected as the student Chairman for the year; Kum. Jayanthi Rajaram of II B.A. Litt. and Kum. Jayashree—P.U.C. 'A' Batch were elected as the Secretary and Joint Secretary. The Inaugural function of the College Union was held on 25th June, '74; the speaker of the evening was Thiru S. V. Chittibabu, Director of Collegiate Education. Our College had the distinction of being chosen as the first of many to participate in the Health Forum conducted by A.I.R., Madras. Thiru K. Dhiraviam, then

Secretary to the Government of Tamil Nadu, Education Department was the Chief Guest of the evening; our revered Chairman Shri S. N. Bhatt, Shri M. S. Gopal, Station Director, A.I.R., Dr Dhairiam and Dr Thomas spoke on the occasion. A function was got up on the occasion of Gokulashtami Day under the auspices of the Sanskrit Association. Prof Ramadass of A. M. Jain College, addressed the students. An interesting programme of devotional songs and Bharathanatyam was staged by our students. The activities of the College Union came to an end with the Valedictory Meeting. Prof. V. V. Ramman, Principal, A. M. Jain College was the Chief Guest of the Day.

VIII. ASSOCIATIONS

The inaugural meeting of the Tamil Association was held on 7th August, 1974, when Dr. Balasubramaniam, Reader in Tamil, University of Madras spoke to the students on the place of Women in society. The English Association commenced its activities for the year 1974-1975 with its inauguration, when Dr. Prabakar Reddy, Reader in English, University of Madras gave an intellectual treat on Coleridge. Shrimathi Tulasi Jayaraman of the A.I.R., Madras, spoke on the occasion of the inaugural meeting of the Hindi Association. The inaugural address of the History Association was delivered by Shri Vanamamalai (A leading criminal lawyer). Prof. P. V. V. S. Sastri of M.I.T., spoke on computers under the auspices of the Science Association.

IX. COLLEGE PLANNING FORUM AND THE SOCIAL SERVICE LEAGUE

The inauguration of the Planning Forum was conducted under the Chairmanship of Shri N. Parthasarathy, Manager of the Oxford University Press. He gave an interesting talk on "Economics in Publishing." The Forum celebrated the "Community Development Week" by holding debates, contests etc.

I am proud to say that our College is one among the thirteen Colleges affiliated to the Women's Voluntary Service. We had the honour of playing host on the occasion of the inauguration of this organization. Dr. Jayalakshmi Rao, Chairman of the Youth Wing, Women's Voluntary Service presided on the occasion. Many of our students have been enlisted in the Youth Wing. As a result of the untiring efforts of the Social Service League, aided by Dr. William David, Founder, Director, Social Service Centre, Pallavaram, a Braille Typewriter was presented to our blind student Kum. K. R. Padmini, II-B.A. History by Mr. E. N. Johnson, National Advisor to the Government of India on Rehabilitation. The Adult Literacy Week was celebrated. Clothes and other essential articles were distributed by the students to the inmates of the Social Service Centre. The League has also collected and distributed toys among the children of the Tambaram Sanatorium.

X. (i) INTER COLLEGIATE CONTESTS

Our students have shown keen interest in participating in the Inter-Collegiate De-

bates, Essay and Music Competitions. They have participated in the Inter-Collegiate Quiz Programmes of A.I.R. I proudly give below the names of some of the prize winners. Kum. N. Alamelu, P.U.C. 'F' Batch, II Prize in the "Kaviarangan" conducted by the World University Service Centre. Kum. R. Jamuna, III B.A. Economics, I Prize in the Debate Sponsored by "The Lion's Club of Tambaram."

(ii) SANSKRIT

Kum. S. Seethalakshmi, I-B.A. Economics, I Prize in the Soundarya Lahari Recitation Competition conducted by the Vivekananda College.

(iii) FINE ARTS

Kum. P. Gowri and Kum. S. Seethalakshmi of the I B.A. Economics shared the honours in the several Carnatic Music Competitions organized by the Young Men's Association, the Mylapore Academy, Pachaiyappa's College, Stella Maris College, Madras Christian College and the World University Service Centre.

A special mention should be made of Kum. P. Gowri for having carried away the II Prize in the Competition "Criticism on a Music Performance" sponsored by the 'Association of All India Universities.' This year our College is honoured by the Rao Sahib T. P. Ramaswamy Pillai Rolling Shield for Carnatic Music.

(iv) QUIZ

Kum. Meera Ramanan, I B.A. Economics, I Prize in the Inter-Collegiate Quiz Competition conducted by the S.I.V.E.T. College.

XI. EXTRA-CURRICULAR ACTIVITIES

It is with immense pleasure that I wish to record that for the second year in succession our College student has been adjudged the First in the Essay Competition conducted for all the Colleges by Gandhi Peace Foundation Centre, in connection with the Gandhi's Birthday Celebrations. Kum. Kalyani Mukerji, I.B.A. Litt., the winner in the competition, was given the opportunity of participating in the All India Tour organized by the Competition Committee. Some of our students participated in the Essay Competition conducted by the Indian Vegetarian Congress.

XII. SPORTS

In keeping with the maxim "A Healthy Body is the dwelling place of a Healthy Mind" our students are trained to give as much importance to sports and games as to studies. So, no less are the laurels gained by our students in the field of sports and games. We have been able to show an improvement both at the Collegiate and Inter-Collegiate levels. In Ten-nis, our College team won over all the Colleges in the "A" Zone, including Elthiraj, holders of the shield for the past many years. At the Ball Badminton Matches we scored victory over Law College, Quaide Millet Government Arts College for Women and St. Christopher's Training College. Shuttle Badminton has been introduced this year and our students won the Government Arts College, North Madras in the singles competition.

Our Physical Directress, Mrs. Radhama Gopalakrishnan was selected as the Basketball Team Manager by the Madras University Sports Council for the Match held in Hyderabad during December, 1974.

I wish to announce the welcome news that the Management have graciously sanctioned the provision of the hockey and basketball courts for our College.

To mark the conclusion of the Sports and Physical Education Activities, the Sports Day was celebrated on 6th February 1975 with Shri Dorairaj, Superintendent of Police, Chingleput as our Chief Guest of the evening. Mrs. Dorairaj distributed the prizes.

CONCLUSION

I take this opportunity to once again express our deep sense of gratitude to our benevolent Management which has evinced the keenest interest to perpetuate the well-being of the institution.

I thank my colleagues for the kind co-operation extended to me throughout this year. The office staff, I thank, for their invaluable help rendered to me to carry on the day to day administration of the College. My special thanks are to be given to the Special Officer and colleagues of the Municipal Office, Pallavaram for their co-operation and services to make this function a success.

Let me express our deep sense of gratitude to our Chief Guests, for being among us to-day. We are happy at the eager response shown to our invitation by many parents, friends and well-wishers. I take this opportunity to wish all the students the very best in the ensuing University Examinations. In conclusion I express our fond hope that our students will uphold the traditions of this College and turn out to be good and worthy citizens, which is the greatest need of our country at this hour.

Is there a place for Satyagraha in a Democratic Society?

KALYANI MUKHERJEE, I B.A. (Lit.)

Even before one ventures to define the word Satyagraha and go on to extol the virtues of it, the very word strikes a bell in one's mind and reminds one of the Father of the Nation, Mahatma Gandhi who happened to be the first and greatest exponent of this discipline.

Satyagraha literally means adherence to truth. An individual who has belief in this principle holds on to it even if it brings him untold misery in its wake. It was Gandhi who showed to the world Satyagraha in its manifold glory when he chose it to be the means in the attainment of his most cherished goal of Indian independence. Gandhi gave this word a new dimension and fillip and made it lively and potent. He made known the fact that a satyagrahi (upholder of satyagraha) who opposed oppression of an individual or a Government must take upon himself the consequences of his opposition as a sentence passed by a court of law and he must be prepared even to give away his life for upholding the principle. Satyagraha is against wrong doing and not against the wrong doer. Gandhi forged this soul force into a mighty weapon to fight injustice, corruption, misrule etc. perpetrated either by an individual or by a Government. Gandhi who said 'Truth and non-violence are as old as the hills' blended the two principles into one and Satyagraha was the outcome. There is absolutely no place for even an iota of

violence, falsehood, malice, ill-will, personal animosity in Satyagraha. A satyagrahi firmly believes that by his suffering he can bring about a change in the course of a wrong doer or Government.

The germs of Satyagraha are to be found in the days of the old. Purana tells us of Pahlada who defied his own father, Hiranya in repeating the name of Sri Narayana in disobedience to his father's orders for he believed and proclaimed that the Lord of the universe was Narayana and not his father as he wanted his son and others to profess. This brought Pahlada untold suffering though truth eventually prevailed. In the 7th century A.D. Saivaite Saint Appar had to incur the wrath of King Mahendra Varma Pallavan who inflicted terrible hardships on him just because he proclaimed that Lord Shiva was supreme. Appar bore all his sufferings cheerfully till truth dawned on the King.

A democracy has its own good points as well as bad points. Democracy affords one to express one's opinion freely, to live anywhere one likes to, to do whatever one wants to as long as it does not harm others and infringe upon law and order and so on.

In our democracy our constitution provides for general elections once in every

five years. Hence people can replace a Government that proves to be bad by another once in every five years by constitutional, peaceful means.

But democracy has its own abuses such as corruption, unlimited use of money on the eve of the election, deluding the common man by giving big but empty promises and so on. A piquant situation will arise when the people are convinced a particular Government is bad only within a year it had been elected, they just cannot afford to wait for four more years till the next general election is due and bear with the injustice and atrocities that will be perpetrated on them. In this kind of situation people will have no other option but to resort to Satyagraha.

Satyagraha in this kind of situation must be strictly confined to the purpose of bringing home the follies of men who misrule and bring about their removal and to educate the people and make them aware of the ills plaguing the Government. When everybody realises the futility of the continuance of a corrupt Government and rise against it with the weapons of non-violence and truth, the Government will be forced to quit.

Satyagraha should never be used for selfish and unworthy ends. It should be employed as a means only for the attainment of a noble objective that will spell prosperity for the people. If in a Satyagraha movement a trace of violence is found, then the movement ceases to be Satyagraha. The momentous decision that Gandhi took in calling of the civil disobedience movement when he heard of the outrage in Chauri Chaura in 1922 where 22 policemen were flayed alive by a frenzied mob, even though the movement had

reached its zenith and was about to bear fruit bears ample testimony to the fact that he staunchly believed in his own dictum that means should be as pure as the ends one wants to attain.

So violent overthrow of a duly elected Government by means of so called Satyagraha is entirely out of question as Truth (Satyam) and non-violence (Ahimsa) are inseparable.

How a Satyagraha should be conducted and what truly is a Satyagraha can be found in Webb Miller's (the well known correspondent of the United Press who died in England during World War II) book 'I found no peace'.

Here is his account of the Satyagraha staged near Dharsana Salt Works, 150 miles north of Bombay led by Mrs. Sarojini Naidu and in which 2,500 volunteers took part in continuation of the historic Salt Satyagraha launched by Gandhi on 6th April, 1930.

Manilal Gandhi, second son of the Mahatma, advanced at the head of the marchers and approached the great salt pans which were surrounded by ditches and barbed wire and guarded by 400 Surat policemen under the command of six British Officers. "In complete silence the Gandhi men drew up and halted a hundred yards from the stockade". The officers ordered them to retreat but they continued to step forward. "Suddenly, at a word of command, scores of native policemen rushed upon the advancing marchers and rained blows on their heads with their steel-shod lathis. Not one of the marchers even raised an arm to fend of the blows. They went down like ten-pins. From where I stood I heard the sickening whack

of the clubs on unprotected skulls. The waiting crowd of marchers groaned and sucked in their breath in sympathetic pain at every blow. Those struck down fell sprawling, unconscious or writhing with fractured skulls or broken shoulders. The survivors, without breaking ranks, silently and doggedly marched on until struck down". When the first column was laid low, another advanced. Although everyone knew that within a few minutes he would be beaten down, perhaps killed, I could detect no sign of wavering or fear. The police rushed out and methodically and mechanically beat down the second column. "There was no fight, no struggle, the marchers simply walked forward until struck down". Another group of twenty-five advanced and sat down. "The police", Miller testifies, "commenced savagely kicking the seated men in the abdomen and testicles". Another column presented itself. Enraged, the police dragged them by their arms and feet and threw them into the ditches. One was dragged to a ditch where I stood, "Miller recorded, "the splash of his body dowsed me with muddy water. Hour after hour stretcher-bearers carried back a stream of inert, bleeding men". A British Officer took Mrs. Naidu's arm and said. Sarojini Naidu, you are under arrest. She took off his hand "I will come" she said, "but do not touch me". Manilal Gandhi likewise submitted to arrest.

The Salt March and its aftermath did two things, it gave the Indians the conviction that they could lift the foreign yoke from their shoulders; it made the British aware that they were subjugating India. When the Indians allowed themselves to be beaten with batons and rifle butts and did not cringe they showed that England was powerless and India invincible. The rest was merely a matter of time.

It is well known that Gandhi ultimately succeeded in attaining independence for India with the weapons of love, kindness, humility and truth, otherwise known as Satyagraha and demonstrated to the world the efficacy of it. No one but him faced mighty adversaries at home and abroad with the weapon of Satyagraha in the history of the world and had won so many victories. His is a story of unusual success with unusual means. Gandhi's utter humility made Horace Alexander remark, "The greatest quality I found in Gandhi was this: This man had no equals; but yet he treated all men as equals". Humility, faith in the goodness of fellow beings, universal love are the prime requisites of a true satyagrahi as envisaged and lived by Gandhi.

If Satyagraha as understood by Gandhi were to be employed as a means to achieve noble objectives that will cause happiness to people at large, the world will become a better place to live in.

A VISION IN A DREAM

At dusk on a spring's day
All creatures happy and gay,
An echo soft was heard

As Tho' of a sweet singing bird:
With all the beauty beaming
An ethereal goddess was blooming;
Greeted by a drizzle of showers
She stepped on a bed of flowers,
Ah! what joy what ecstasy!

She had a floriform countenance
Her soul was pure with elegance.
And a rosy fragrance scented
As the maiden descended;
She dismounted from Eldorado
Humming a thrilling Evato;
She had a doe-eyed majesty
And was the paragon of beauty,
She was an angel a fairy angel!

She had a crown of rubies
And a girle of sapphires
Draped with an azure doublet
Her voice and tone dulcet
Her cheeks were red and rosy,
Her lips blossoms of cherry
A cascade of raven tress
Waved down the maiden's dress
A queen was she, a queen of heaven
was she!
She smiles in sweet majesty
Enriched with florid beauty.
She was dazzling in brightness
Enjoying the pleasant happiness
But Alas! her fate was so
That she had to go
A rolling thunder appeared,
At which she disappeared
She was a moon, a moon indeed.

By Elizabeth, A. K.
III B.A. Litt.

Kalyani Mukerjee I Litt. at Rajghat Paying her respects to Gandhiji.

(Second from Left)

NOBLE THOUGHTS, NOBLY EXPRESSED

- (1) Everything can be sacrificed for truth, but truth cannot be sacrificed for anything.
—Swami Vivekananda.
- (2) Self-reverence, Self-knowledge, Self-control—These three things alone lead life to sovereign power.
—Tennyson.
- (3) No man of God can consider another man inferior to himself. He must consider every man as his blood-brother. It is the Cardinal principle of every religion.
—M. K. Gandhi.
- (4) Begin not with a programme, but with a deed.
—Nightingale.
- (5) It's better to be great in your littleness than to be little in your greatness.
—Megiddo Message.
- (6) Men of few words are the bestmen.
—Shakespeare.
- (7) Patience is bitter but its fruit is sweet.
—Rousseau.
- (8) Politeness is to do and to say the kindest things in the kindest way.
—Anon.
- (9) Passion, anger and greed—these three constitute the triple gate to hell. Leading to damnation of the soul. Therefore, one should shake off all these three.
—Bhagavad Gita.
- (10) Never waste anything, but above all, never waste time. Today comes but once, and never returns. Time is one of heaven's richest gifts; and once lost is irrecoverable.
—Lord Avebury.
- (11) Opportunities are never lost. The other fellow takes those you miss.
—Survey Bulletin.
- (12) Knowledge comes, but wisdom lingers.
—Tennyson.
- (13) Virtue is a stronger guard than brass.
—Edmund Waller.
- (14) Without the idea of personal responsibility no one can achieve anything great.
—Swami Vivekananda.
- (15) God wove a web of loveliness, of clouds and stars and birds. But made not anything at all so beautiful as words.
—Ama Hempstead branch.

—Collected by J. Pankajam,
I B.A., History.

Status and standard of English

There is much talk about raising the standard of teaching of English in India. Some effort is also being made in this direction. The training institute set up at Hyderabad is supposed to serve as a nucleus of the movement for improving the standard of this language.

There is no controversy regarding the need for this improvement. In fact, the standard of teaching of every subject has to be raised. But when we come to English, the problem involves some considerations which are controversial in nature.

The English have gone back leaving our land to be ruled by ourselves: but English has remained and persists to rule our minds and education still. There are various kinds of pockets among our peoples who desire that English might continue as of old in spite of the constitution of India laying down the limit of 15 years (i.e. upto 1965) for the transition from English to our Indian languages. These pockets are born of the various kinds of vested interests that have gathered round the anti-national use of English during the last century. The habit persists and has brought in its wake, what Gandhiji had so aptly described as our mental laziness. If we only shed that mental laziness corroding our creativeness and freedom of the mind, it can be clearly felt that the change over from English to Indian language is natural and can easily be achieved within 15 years, if not earlier.

English has not been a unifying force but a cause of dividing the masses from

the classes, and this sound democratic growth. What is wanted is not removal of English altogether, but restoring it to its proper place.

English language is highly developed. Its literature is vast and is daily growing. Various branches of Science and knowledge are almost daily being enriched and enlarged in that language. The English people are a virile race, patriotic, progressive and heroic and possess the unique knack of expressing in their literature, their national specialities in an exquisite manner.

The introduction of the study of English was an outstanding event of the British period. From a study of the leaders of thought who were responsible for its introduction, we find that the following points of view dominated the field.

Indian servants and scholars like Rajaram Mohan Roy thought that if English literature was made available, we should have access to the newly developed sciences of the west. Another view was presented by Lord Macaulay. He thought that English education would make Indians look upon the English people with respect and awe.

Is it possible for all to study great English writers? Should all of our people start English study for that end? Whatever be the argument, English should

be made available to everyone of us in one's own mother-tongue, and it is for this that we have to set up a proper education scheme.

At any rate, assuming that the standard of education in general has improved, we may put up a tentative plan of improving the standard of English.

Tales, stories and novels provide a light reading and their study would help in the learning of the English language. Some of them may be prescribed for intensive study. Only at an advanced stage should the students be introduced to English Essay. It is a delightful but intricate form of English literature and yields its full pleasure only to the mature mind.

This is only a tentative plan. A thorough research would be needed to evolve a scientific and dependable method.

As is aptly described, the present system is an inverted pyramid having no basis in the life and needs of the common man. The inverted nature is mainly due to the domineering position that English could arrogate to itself under foreign rule. It was not merely the language to be studied as one main, it is not almost the only subject, but it was also the medium of instruction at least from High School onwards. Its study so dominates the whole vista of our instruction that what is without it is considered inferior education. It would not be an exaggeration to say that an over emphasis on the teaching of English has handicapped the development of our education.

—By R. Uma,
P.U.C. 'D' Batch.

THE PHILOSOPHY OF LIFE

LIFE is a challenge meet it;
LIFE is a structure accept it.
LIFE is a tragedy face it;
LIFE is a mystery unfold it.
LIFE is a duty perform it;
LIFE is a game play it.
LIFE is a song meet it;
LIFE is a bliss taste it
LIFE is a love enjoy it;
LIFE is a dream realise it.
LIFE is a beauty worship it.
LIFE is a promise fulfill it.
LIFE is a journey complete it;
LIFE is an adventure dare it.

LIFE IS A FRAUD BEWARE IT

THE EXPENSIVE WORDS OF WILFRED FUNK

The most bitter word	—	Alone.
The most revered word	—	Mother.
The most tragic word	—	Death.
The saddest word	—	Forgotten.
The most beautiful word	—	Love.
The most cruel word	—	Revenge.
The warmest word	—	Friendship.
The coldest word	—	No.
The most peaceful word	—	Tranquility.

Answers for 'Engineering of Puzzle' on page No. 27:

(1) Civil; (2) Radio; (3) Electrical;
(4) Marine; (5) Mechanical; (6) Structural;
(7) Automobile; (8) Chemical; (9) Telephone; (10) Highways.

THE WITHERED FLOWER

Oh, dear, Flower withered on the ground !
Fallen from your high and mighty state ;
A fragment mutilated without beauty today ;
You were the Queen of the garden yesterday
You were surrounded by the group of bees ;
And lulled by the gentle cool breeze
You were loved and admired by us
Even a princess of rare beauty was envious
Of your coloured petals between leaves.
The garden has lost its eve :
The eye their feast and now grieve
But soon some buds will release forth
Another set of flowers to attain your fate
Oh ! dear flower, your colour wan, ghastly and pale,
Soon you will become rank and stale
Mingle one with the soil and be seen no more.
Oh ! Mortals, this be the fate of all of us Beware !

LOVE AND AFFECTION

Love is the Divine thread that binds us
Mortals with each other.
The bud of Love blossoms forth
Unless the canker of fate does not blast it :
Sans Love, no mortals and Sans Mortals
No world.
Love is a barter system that has a motto 'give and take'.
It is eternal and the cruel knife of Death cannot cut it away.
Love is the mother of all living beings ;
The world is nourished and fed by Love
And is the greatest power in the world
Love gives bliss to all ;
Live is life and its end is nothing but

DEATH!!!

By S. Asha,
III B.A. Litt.

"MY SWEET BELOVED"

By

LAKSHMI SUNDARARAGHAVAN, P.U.C. — 'F' Batch.

It was a miserable evening. Sad memories of the past were torturing me. I changed my dress and then to get rid of those sad thoughts, my mind eagerly desired for a lonely place. But I knew that alone I could not find any pleasure, so taking my sweet beloved along with me I walked to the park nearby. Those torturing thoughts were no longer in my mind and I walked with a light heart since my beloved was with me. But just as a storm breaks out, when the sun is shining brightly, so also something painful stabbed my heart just at the very moment when I was feeling happy, because so many people were staring at my beloved. I couldn't bear it, she belonged to me and me only and simply couldn't stand anybody setting eyes on her. I turned and looked at her. What a surprise! I had moved with her for such a long time but still she seemed to me as new and as fresh as ever. She was dressed in an ash-coloured, netlike attire. She presented a real feast to the eyes of the people. No wonder they stared at her! I felt jealous and angry and so I took her to our own secluded corner and she sat down on the green grassy carpet specially spread for us. I looked at my watch. It was exactly six. To forget myself and to sink into oblivion I asked my beloved to sing a song. Did she refuse? Certainly not! It seemed as though her only aim was to please me and at once she sang an enchanting melody. I forgot the surroundings. I was aware only of her song. I pinched myself to make sure that I was not dreaming and joy I experienced was real with her song feasting my ears, sleep gently

caught hold of me. I don't know how long I slept; suddenly I heard a gruff voice and it aroused me from my sleep. Oh! guess, the sight nearly stunned me for a minute. I stood like a stone without moving. I saw my darling fighting for her life with a fierce, ugly-looking dark figure. It did not take me much time to realise that the dark figure was a guerilla monkey. Did I remain mute or whoever will remain silent seeing his beloved being suffered to death before his very eyes? The next moment I was fighting with the guerilla on the grass. I did not know from where so much strength came to me. I fought with it fiercely and no need to say the victory fell on me. The guerilla ran away leaving behind my beloved. I looked at her. Her sorry state moved my heart. I took her in my arms and hugged her. Then I carried her to my room and laid her on my bed. I looked at her for some-time, shocked. Then I left her and went to my studies. I took a book and read, but nothing entered my head, for my heart was with my beloved. Unconsciously I was thinking about her all the time. You yourself imagine my state! Will you be able to concentrate on anything else when your own beloved is suffering? Reading this, are you yourself reminded of your beloved? I am sure you are! Then I am sorry to arouse such thoughts. Before leaving you to your own thoughts I would like to reveal an important news. Reading that, laugh to your heart's content! My sweet beloved who came with me to the park and who fought with the guerilla for her life is none other than my TRAN-SISTOR RADIO!!!

MEN OF ROME

Rome is one of the greatest facts in human history. At every turn of our life we are confronted by Roman memories; like the letters of English which are Roman. To understand Rome we must remember what came before and keep in mind what followed after. Some 600 years before Jesus there was a marvellous movement of man's spirit in a few cities of Greece. Ignorance and superstition fell suddenly away from man's soul and in an instant he stepped from the darkness of barbarism into the golden dawn of Civilization. During these years all sciences were born, all learning came to its birth and human race set out to discover truth, beauty etc.

For all the historians of the world the birth of Greek culture is the most astonishing event. Athens reached its highest glory under Pericles, the Greeks later spread themselves into many lands and among these lands none was so attractive to them as Italy. In this lovely land of Italy was the little town of Rome built on seven hills over the River Tiber and occupied by a barbarous Latin people. These barbarians unlike others were willing to learn from the others; and also were inspired by a patriotism which was profoundly moral.

To have a glimpse of this moral character we have Cincinnatus, the consul of Rome elected because he was an upright man. After his term of office, again in time of danger he was made the dictator. Another such character, Junius Brutus

set himself against the royal family of Tarquin, because Tarquin the Proud has done terrible things. His moral indignation stirred the whole people and the monarchy was destroyed.

The people of Italy came together under the captaincy of Rome and formed a Republic; so that when political power of Greece had vanished from the world, there were only 2 nations on the earth the agricultural Romans and the Commercial Carthaginians. Soon there arose some problems between these two great nations which engulfed them in a war.

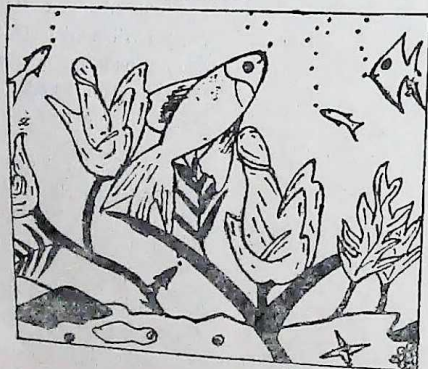
The Roman army was commanded by a man whose name is immortal — Regulus. He persuaded Rome to continue the war till the power of Carthage was broken. The Carthaginians under Hannibal entered into Italy and went from victory to victory. Virtuous, brilliant and charming Scipio was elected the Roman general and he inflicted upon Hannibal one of the most terrible defeats in History. Greek culture had by now penetrated into the minds in Rome and the Roman character was beginning to weaken.

Cato who loved old Roman simplicity feared the Greek spirit; because he saw its worst side. It was he who made the phrase "Carthage must be destroyed", ring out like a great bell at every hour of Roman life. But when Carthage was destroyed, Cato who was 60, took a kinder view of Greek culture.

In Rome the old simplicity was gone and luxury and vulgar ostentation disgraced the city of Rome. Italy seethed with slaves, treated far worse than cattle. Inspired by the genuine pity for the oppressed poor, there arose the Gracchi brothers, Tiberius and Caius. They offended the nobles and suffered a violent death. Soon Rome was awakened from her mad dream. There was Marius, a cunning general with his lieutenant Sulla. Marius was a fairly honest man, but Sulla was a monster.

Marius committed terrible atrocities and the Senate obediently registered approval. It was plain to all that the Republic was dying. Now appeared Cicero on the stage. By speeches probably never matched in the world's history Cicero came to be the greatest power. But the thirst for power made him to work for the mastership of Rome. The people and nobles began to hate his vanity.

New figures like Pompey, Crassus and Caesar appeared on the stage. Pompey had been a great man, but Caesar was a greater man and the unexpected triumph

S. Sundarala 1954

of Caesar's party sealed Cicero's doom. Caesar was struck down by assassins but had left behind him in his friend Mark Antony, and in his nephew Octavius trustees for doing his will. Antony soon lost the favour of Rome and Augustus became the sole master. Then came a period of splendour for imperial Rome. The architect began to sweep away mouldering brick and to set up palaces, temples etc. Once more the spirit of Greece found lodging in the soul of a conquering people. While there was a change in Rome there was born in Palestine, unknown to Augustus, a child, who is to become the father of a great religion, Christianity.

The first great men of Rome from Cincinnatus down to Caesar and Augustus had reared a political structure of impressive grandeur but had failed to inspire it with the life of a spiritual idea. It fell in the early days of Christianity. But it gave to Christendom with the Greek tradition the memory of its own noblest sons. When we speak of Rome we do not think of Sulla or Nero but of such men as Scipio, Caesar and Marcus Aurelius.

Miss U. Natesan,
Department of History.

UNITY

God! Give a mind as vast as sea,
But the thoughts in it not saltish,
Give a heart as large as sky,
But the feelings in it not cloudy,
Give a life as bright as fire,
But the deeds in it not dying.

Life is not a straight line,
But has many paths that twine,

Oh! when I reach each path,
God! Lead me to light,

For there is darkness to bite,
Inject the lightning briskness,
So, can cultivate the habit of quickness,
Let vicious qualities be washed away,
To think about all, in a broad way.

Sun, Moon and stars are separate,
Rain drops are many,
But sky is one.
Branches are many,
But tree is one.

The Rainbow has colours seven,
Which displays the air in heaven,

But if deeply seen, the only colour
That exists is the white one.

Likes and dislikes are many,
But heart is one,

Likewise, thoughts are many,
But mind is one.

Thus, arguments are many,
But God is one.

Lord's your Ruler,
Earth's your Home, and
Nature is your friend.

Righteousness and truthfulness if co-operate
You are never subordinate.

Truths like these if realised,
Fame like flame is won.

By A. Sasikala Shenoy,
III B.A. Economics.

A NEW DAY

It's Dawn! Come in her garment grey,
Gone's the Night, with her, her black blanket ;
The starry faces pale, as of a languishing lass,
Lamenting the disappearance of their dark beloved.
The Resplendent sun's come, with him, his splendours
Shedding his golden light, to one and all,
Nocturnal visitors 've fled, blinded by the beam,
Another Day's born out of Time's womb.
Hath this Infant anything new for me?
What hath Destiny in her pocks?
Will she scatter grief, or - Is it Joy?
Another day of sad monotony, Is this to be?

JOY

Oh Joy!
What art thou like?
Art thou, fleeting
As the lightning
Is the elusive wind
Thy kin.
Art thou deceptive
As the horizon
Is it, then, vain
To hope for thee?
Oh come! I need
Thee, for a friend.
Oh Joy, Where art thou?

S. Jayalakshmi,
II B.A. Literature

THE SUPERNATURAL ELEMENT IN SHAKESPEARE

In the memorable words of Rabergh, "enjoying Shakespeare implies the enjoyment of a knowledge of his there, a wide acquaintance with human life and human passion as they are reflected in a sensitive and independent mind". Four centuries after he lived and died, we still read his plays with eagerness and untiring zeal because of the universal nature of his themes and emotions and characters. He looked at life and saw it whole. While presenting this rich and sensitive vision of life, he made his readers aware of a strange beauty that follows understanding. While we are accustomed to a habitual hero-worship of Shakespeare we must not neglect to recognise the true Elizabethan in heir. Strangely, he was an Elizabethan first and an ageless literary artist too. While offering amusement and entertainment to his enthusiastic audience, he was obliged to give them what they liked. The average Elizabethan play-goer was an active, imaginative participant of what was happening on the stage. He loved sensation, murder, bombast, rich poetry, powerful characters and an exciting climax. Bearing their theatre-going needs in mind, Shakespeare catered to their needs. It must not be hastily concluded that he was playing down to the gallery. Popularity was never claimed by him at the expense of true art.

The supernatural element plays a pivotal role in some of his plays and its introduction is also relevant. Playwrights before Shakespeare and after him introduced

Ghosts and Phantoms but never did they achieve an artistic harmony between the two worlds. In Shakespeare the supernatural is an integral and indispensable part of drama. That its introduction ironises curiosity and sustain the interest of the audience is no doubt accepted. But it does not dwindle into a mere oddity, a literary idiosyncrasy but forms as important a limb as any other dramatic element. The Ghost in Hamlet, the witches in Macbeth, the fairies in A Midsummer Night's Dream and Tempest are part of the plays, respectively. They are neither an appendix nor a stop-gap device between scenes. Shakespeare treated them with abundant imagination that fused them inextricably with the human world. He has humanised the supernatural ghosts and fairies mind with humanity, participate in life, contribute their mite and depart gently. The supernatural in Shakespeare is omniscient.

It is but relevant at this point to question the dramatic necessity of introducing the supernatural. Could not some character have watched Claudius murdering his royal brother and reported this to Hamlet? Could not some well-wisher and Psychoplat of Macbeth flatter him to ambition? Could not some bright courtier help Prospero in distress or is Oberon a necessary element in A Midsummer Nights dream? The answer to these questions is the perfect understanding of the nature of life itself. In spite of our so called rationalism and analytical thinking, we must acknowledge the presence of several mysteries

which remain unsolved by us. There is an inexplicable factor in life which works out things, sometime unexpected, at times shocking. Shakespeare the sensitive and judicious student of life could not help including this spirit of mystery into his plays. His beautiful nature encompassed, a benevolent divinity that guides good men to success and wicked ones to ruin. Hence he included the supernatural element whose power we cannot define, but can imaginatively comprehend.

Permit me to briefly illustrate the supernatural in some of his plays. Shakespeare introduces his ghosts fairies and witches in the most thrilling and sensational manner. He creates the right atmosphere, prepares the settings also, gets ready the spectators in the play to watch the movements and listen to the speeches of the creatures of the other world.

The atmosphere he creates in comedies is light mirth, fun and frolic, moonlit night, bubbling with joy, merry songs and dances. The fairies have funny shapes and innocent faces are practical jokers and are harmless. All things are set right with a happy ending.

In creating the fairy world, Shakespeare fused together elements drawn from different sources in part literary and in part popular. Titania is said to have been another name for Diana. The fairies are said to run by triple Hecates team. They come to bless the bridal bed, the function of Hymen in classical mythology. Apart from the hunting scene, much of the poetry is spoken by the fairies. It is so much in keeping with their swift, delicate and airy nature. Their dances and songs enhance the Masque like quality and they also

reinforce the musical and dream like quality of the play. If the fairies can have so much power over Nature, how much more power would they wield over us mortals. When Oberon says "I am invisible and I will overhear their conversation". It is just the juncture, where the intermingling of fairy plot and human plot is sparked off.

The love juice can also be treated at the level of the supernatural. It plays an active part in the play, its movement just as important as the fairy machinery. It stands mid-way between those affected (human mortals) and those that affect the fairy world. A Midsummer Night's Dream as we all know, is the first play to employ the supernatural and it is not less mature for being the first.

In A Midsummer Night's Dream the fairies are superior to the "human mortals" on whom they exercise their power uncontrolled. But in The Tempest the fairies are the ministers of the powerful human will of their superior Prospero. In A Midsummer Night's Dream Oberon's madcap minister, Puck, plays his pranks, much to his pleasure, enjoying things that are all preposterous. Ariel on the other hand is the minister of retribution who is touched with a sense of pity at the woes he inflicts. The fairies of A Midsummer Night's Dream are not essentially creations of the poet. They represent existing material touched by the visionary pencil still preserving the original outlines and character. But the spirits of The Tempest are essentially Shakespeare's own creations; Puck is the familiar Robin Goodfellow of tradition with an extra strain of poetry infused into him, Ariel is the pure creation of the poet.

Shakespeare introduces the supernatural into some of his tragedies; he introduces ghosts and witches who have supernatural knowledge. It is always placed in the closest relation with character. It gives a confirmation and a distinct form to inward movements already present and exerting an influence; to the sense of failure in Brutus; to the stifled workings of conscience in Richard; to the half-formed thought or the horrified memory of guilt in Macbeth; to suspicion in Hamlet.

Ghost in Hamlet intensifies the tragedy. It co-operates with Hamlet, spurs the action and helps in the progress of the plot. The appearance of the Ghost affects imagination not simply as the apparition of a dead thing who desires the accomplishment of his purposes, but also as the representative of that hidden ultimate power, the messenger of divine justice set upon the expiation of offences which it appeared impossible for men to discover and revenge a reminder or a symbol of the connection of the limited world of ordinary experience with the vaster life of which it is but a partial experience. The Ghost in Julius Caesar addresses Brutus. The Ghost in Hamlet is seen by Marcellus and Bernardo, soldiers whom it would be arbitrary to credit with "excitable imagination". It is seen by the sceptical Horatio whose character is clearly designed to represent the composed, evenly balanced, men of unimaginative common sense. The atmosphere that prevails is eerie. It is reflected in the coldness and gloom of the castle battlements.

The reappearance of the Ghost furthers the plot by indicating to the audience that Hamlet now must make his mother

repent for her sins. The fact that it is visible only to Hamlet seems to symbolise the affinity between father and son and the absolute breach between husband and wife.

The appearance of the witches intensifies the tragedy, exposes Macbeth to the inner ambition inarticulated till then. The songs are eerie and their profile is positively ugly. It opens with the witches' prophesy which abandon him when he defies them to destruction in the end. The witches and the persistent evocation of supernatural events in Macbeth also have reality in early performances that time often appears to have lessened. The witches awaken sufficient psychological interest in the reaction of others, if not in themselves to awaken today that willing suspension of disbelief that constitutes poetic faith.

In the effectiveness of the witches depends very much on a 'Questionable shape' and their meaning on ritual. Their power derives from the way in which they are worked into the whole play, so that the plot answers their prophecies and a wide array of other supernatural phenomenon speak with them. It is immaterial where Shakespeare drew his picture of witches whether from Scoto Discoveries of Witchcrafts or James Demonology or any other source.

We must notice first that the deed Macbeth and Lady Macbeth contemplate is known to be not merely evil but impious violation of all natural feeling and duty. Witches speak of philosophy. Much for example may be gained by a meditative brake into "Foul is fair, fair is foul." Women it is believed were more prone to witchcraft than men. Water would not

touch a witch because she had renounced the water of baptism, so that Lady Macbeth's hand washing during her sleep-walking has the due aspect. Like many of Shakespeare's plays, Macbeth has an illusion of spiritual reality. The witches affect and are not affected. In Macbeth the witches are visible manifestations of the evil in man and nothing else. Even if he had used seven witches Shakespeare would have been proving the same.

The Tempest is severe and refined as it is, is still a development of folk tales in which magicians and their agents have not a precise state, in academic demonology. Hence Prospero shows certain unschematic resemblances to the simple magicians of Italian popular comedy and Ariel is not the unalloyed Platonic demon of Comus. The Tempest, a tragic comedy is made his last poetic investigations into the supernatural elements in the human soul and in human society. Songs have the retentive power and the play takes on a more than natural quality by the power of songs. Ariel's songs initiate the theme of music which rings throughout the rest of the play.

Prospero's magical gift plays an important part in Shakespeare's last play, The Tempest. Here we see that although Art has its power yet it has its limitations. The island is not an island that one can spot. Actions take place in an island far remote from reality. Remoteness adds to this supernatural quality. This concreteness

and realness conveyed through the imagery, constitutes a counterpart to the world of the supernatural in this way. The supernatural in being based on fine reality gains probability and convincing power. In the first act two storms are described and through them two worlds, Hudson says, "There is no such fine interweaving of a sensitive moral soul in Puck. He has no such soft touches of compassion and pious awe of goodness as link the dainty Ariel in so smoothly a manner with our best sympathies."

To a twentieth century sceptical audience, the introduction of the supernatural in Shakespeare's play, may look rather odd or outdated. A balanced dramatic study of these plays will reveal to us the immisable talent of Shakespeare the artist. He never put to test the credulity of his audience. Even when his mind was brimming with imagination he never let the audience forget that he was faithful to human nature. If we study the supernatural element as a mere concoction of ghosts and fairies, then Shakespeare is a literary backnumber. But we know that time has not withered or custom made stale his infinite variety because he put to artistic effect the beliefs of his times. The supernatural in Shakespeare is like the sweetness of honey in a flower, the coolness of moonlight on a fine night. It enhances the worth of his plays by forming an essential, meaningful part of his drama.

N. REVATHY, III B.A. Litt.

[Adjudged the best paper read in Shakespeare seminar.]

THE SHAKESPEARE ROMANCE

- (1) Who were the bride and bridegroom? ... Romeo and Juliet of course.
- (2) When did he propose? ... Twelfth night.
- (3) What did she reply? ... As you like it.
- (4) From whom was the ring obtained? ... Merchant of Venice.
- (5) Who were the chief guests? ... Anthony and Cleopatra.
- (6) Who were the bridegroom's friends? ... Two gentlemen of Verona.
- (7) Who prepared the wedding breakfast? ... Merry wives of Windsor.
- (8) Where did they live after marriage? ... Hamlet.
- (9) What was the hnney-moon like? ... A midsummer Night dream.
- (10) How would you describe their first quarrel? ... Much Ado About Nothing.
- (11) What was their married life like? ... A Tempest.
- (12) What was the bridegroom's chief occupation? ... Taming of the Shrew.
- (13) What did she give him? ... Measure for Measure.
- (14) What did their friends think? ... Love's Labour's Lost.

Collected from 'The Youngsters'
By
ELIZABETH, A. K.
III B.A. Litt.

YOUTH IS THE SEED TIME OF LIFE

'Youth is the seed time of life' - Every one of us realize the great truth hidden in the statement, in the course of life. We come across old people, who have a feeling of remorse, since they can not regain the precious period they have lost in life-- Youth! This truth applies not only to human beings but also to every other living being in this vast universe. It is usually said that a dog full of spirit and vigour is better than an old lion. This itself is adequate to hold testimony to the fact that youth is the seed of life. It is a universal truth, that all and sundry is prone to admire a person blooming in his youth rather than a person who is in his evening of life.

Taking into consideration the various fine arts, youth is the choicest time during which we can exercise to the full what we possess as an innate gift.

Speaking about the seven stages of man 'the bard of Avon' describes a man of old age whose voice becomes repulsive due to its shrieking nature. Hence if one is to attain proficiency in music the voice should be trained early in life in such a way that it becomes flexible, thereby pleasant to the hearers. So also painting, sculpture and such arts can be developed only in the prime of one's life, for the lands begin to tremble in old age subsequently marring the effect, one wants to achieve.

Whatever work that demands concentration and the use of our memory and thinking capacity, is sure to turn out

successful provided we have all these qualifications. In old age one is liable to forget everything that had happened and one's thinking capacity as well becomes dull. In the selection of people who have applied for a job this fact becomes evident. People who are above thirty years are usually disqualified in certain occasions and they find it very difficult to secure one if they do not have any. We do expect the young to confer with the elderly people before carrying out anything in action. Still in getting the work done, youth is needed. Is it not true?

The modern world demands education more than anything. There are innumerable people who spend their time idly without having any food for their thoughts. There are also people who feel sorry for the plight of the illiterates, and take pains to educate them, during a time when they have practically lost the power of comprehension. This is also a telling evidence to the fact that youth is the best period in which we can accumulate knowledge. Not only in the training of our intellect we need youth but also for displaying our physical resources. Many great explorers have set out on their voyage of discovery, fighting with the hurricances and typhoons only in their fruitful period of life.

Matrimony is the one essential factor which everyone of us is sure to concentrate on in the journey of life. Perceiving from that angle as well it is not in the least dubious, that no young lady would like to marry a man ripe in years and vice versa. Even if such a wedding is to take place it

should only excite laughter or sympathy in other people. We can enjoy life to the full only in our youth. Man loses the power of seeing in old age; his auditory organs become weak; so also his feeling of taste etc. We often behold old people stumbling at their inability to do what they want. To spend the time fruitfully the grandmother wants the aid of her grand-children who get irritated to read stories to her, for the interest is lost when the story is read aloud. At times the old lady seeks pleasure in embroidering flowers on clothes but she cannot hope to insert the needle in the needle without the help of one who has a pair of sharp eyes. Though the instinct of doing everything is in the old people are compelled to be dependents and this may be the reason for their exasperation in looking at people struggling with youth and with ample-time

to enjoy life to the full. Still there are also retired school masters ruminating over the glorious period in which they were able to enjoy every trifle thing in life along with so many spirited and young souls, and getting satisfied with the mere memories of the past.

'Make hay while the sun shines'. This is the best maxim that is compatible with the truicism youth is the seed time of life. "If wealth is lost nothing is lost. If health is lost something is lost". Replacing the character by youth we arrive at the conclusion if youth is lost practically everything is lost in life. If the realization of this truth happens, when man is in his prime of youth, seething with energy which can be exploited successfully, it will be fruitful.

R. JAYASREE, II B.A. Litt.

PETTY JOKES

A patient to his doctor: Doctor, soon after waking up I feel giddy for half an hour.

Doctor: Don't worry, you try to wake up after that 'half an hour'.

A wife to her husband: "Why did you say 'good morning sir' to that man in the car?"

Husband: "He is working in the same office with me."

Wife: "What work does he do?"

Husband: "Well, er, ahem, he just puts his signature on the papers that I type."

An amateur artist to his friend: "Do you know how people appreciate my acting? They don't make any noise and there is pin-drop silence in the auditorium".

The friend: "Well, the people might have left the theatre or they might have gone to pick up some stones and rot their eggs!"

By S. ASHA, III B.A. Litt.

Diplomacy: An Instrument of National Policy

'Vinegar Joe' remarked once that, "a brief experience with international politics confirms me in my preference for driving a garbage truck" Joseph Stalin earlier paid his respects to diplomacy thus—"A diplomat's words must have no relation to actions. . . words are one thing, actions another. . ." So, the two Joes took a very cynical view of diplomacy. Whatmore has contemporary talk done for diplomacy, "it may be discussed, it may be debated, but it cannot be defined." As such this should not be the attitude towards diplomacy. In itself, it is neither scrupulous nor immoral. Diplomacy embraces a multitude of interests. It is amust - a necessity, for when it breaks down, the next alternative assuredly is war.

Diplomacy is a means and not an end it is a mere method and is not to be identified with the objective itself. The diplomat, should be at best a representative and his country, will be judged by him: by definition, he is a negotiator: as a reporter he supplies the material for foreign policy and as 'persona grata' to the state he must protect the interests of his countrymen in the foreign land.

Diplomacy is perhaps as old as civilization. Historians have traced it to the connections which the city states of Greece had with each other. The Romans developed international law; their foes became the 'Socii' and were raised gradually to a status of equality. The emperors played off the potent in rivals and then diplomacy included accurate observation, reporting and representation. The Dark Ages saw diplomacy wane in the chanceries but its usage became scientific, based on precedent. The Modern Ages saw it as a profession and a brilliant testimony to the fact is furnished by Machiavelli in his

magnificent book, 'The Prince'. Permanent missions were set up and matrimonial ties bound monarch to monarch. It was Francis I of France who perhaps set up the first machinery for the purpose.

But diplomacy was still diplomacy of the courts. Ends seemed to justify means and success alone seemed to be the earthly judge of all that was right or wrong. Missions of a diplomatic nature, so low in their standards became the order of the day and the treaties of the seventeenth century which began a definite state system, began at the same time to facilitate the setting up of embassies in every land. France, the leader of European culture then, was graced by the presence of diplomats who thronged to the court of Louis XIV and then diplomacy became the fashion of the day and so many monarchs began to aspire for a Versailles at home.

Unscrupulousness marked the diplomacy of the eighteenth century. Ambassadors were mere puppets whose strings were held in the hands of the monarchs. Their ideas were never considered and the monarch always believed himself to be in the right. Shame would blush at the deeds of the age which involved no principles. Weak nations fell a prey to callores wolves. In Britain, perhaps Pitt was an exception and as a typical Englishman, he was too individualistic and refused to entertain disagreeable monarchs.

The latter half of the eighteenth century ushered in a new era. Voices could be heard and Benjamin, Franklin laid the foundations of a democratic diplomacy wherein, the nation more than the monarch was represented. Yet it was not democratic for it was carried on by those of noble birth, wealth and some status of influence

in society. Also, the people were not represented; selfish ideas cloaked under the garb of nationalism carried the day. Balance of Power was all that was needed and was to be preserved and polished gentlemen at congresses pawned and toyed with lands across the table nodding very understandingly to each other. Centrifugal forces joined in to isolate one nation from the others. In the effort of a nation to break its isolation diplomacy grew multilateral and an international organization lay behind a 'Congress Europe'. But at this stage, the importance of public opinion grew and communications were improved. Perhaps the Atlantic Charter would not have come up had Churchill not met Roosevelt in the Atlantic waters.

In the twentieth century, democratic diplomacy, part of every nation's policy has come into use widely. Nations have been losing their aloofness and have been speaking to others through diplomatic channels. But diplomacy is not free from the dangers of the day for, international affairs which are too foreign to people often cause a great deal of embarrassment to those who take up the responsibility of representing such public opinion. How cleverly were issued waded and statements made so vaguely. At Versailles, double talk made diplomacy double edged and incomprehensible to those uninitiated in the art. The Kellogg Briand Pact (1938) was perhaps the best example.

Since such diplomacy involved shady dealings, there arose the cell for 'exposed diplomacy' as was seen from the covenants of 1919. But these failed and out of undercover secrecy was bred the debacle of world war II and perhaps nothing more than such secret diplomacy had bequeathed so evil a legacy. More than that, it was rumours which poisoned the atmosphere.

In totalitarian regimes, it was equally bad for treaties were made and broken at will. Racial superiority and militarism seemed to be furtherance to ends. Their embassies became spy agencies and instruments of national propaganda and justification for all actions. With their collapse, brothers and neighbours have found fresh corners for mischief. Repeated rebuffs seem only to whet appetites and the cold war does not seem to be coming to an end with such a degree of polycentrism among the powers.

Fresh hopes will have to be raised and they lie in SALT talks, the solution to West Asia and Kashmir issue and the Capacity of the U.N.O. to prevail. Regionalism, such as the, N.A.T.O. shall be entertained only in so much as it is a temporary expedient in the global rehabilitation. Indulgence in such block building is only going to precipitate the crisis.

The present century is characterised by new dimensions in diplomacy and it is reflected in the fact that diplomacy is not to be suffocated amidst political circles but spreads itself over cultural and educational fields also. Astute devotees of the art recoil in horror for it has moved to the press headlines. It is not a case of governments dealing with governments but people corresponding with their brethren. Nothing may perhaps come out of the routine of diplomatic the tiring social rounds the masses of papers, the lip services to friendship and tall talks at doing something for 'everything', yet talks will need diplomacy which as a central mechanism shall continue to be a natural and major instrument of national policy.

Uma Subramaniam.

III History.

THE ROAD TO SUCCESS

Riddles and Puzzles to test your knowledge:

I. Alphabet puzzle:

Rules of this code: (1) In every word, the first letter and the last letter don't count. Cross them out. (2) For each of the other letters put one that comes before it in the alphabet for example: PSBOL — Cross out the first and the last namely P & L. Then the letter before S is R, letter before B is A and the letter before O is N. Hence the word is RAN. Now express the following in plain languages:—

- (1) LUIJIM XDPEFY RJTP ARVJUFE EFBTZN.
- (2) XCFTUZ APGQ RMOVDLJ.
- (3) PUIBOLQ WZPVXIGPSJ
AUSZJOHC LUIJTM KOPEFI.

II. Deduct the following mixed up words with the help of the clues given:—
for example: CEARN — This is a country — France.

- (1) THNOEYS — Which is said to have committed suicide in India.
- (2) VEOL — The best weapon to conquer a person without any wound.
- (3) LUCUIWROADFE — This is a common vegetable.
- (4) SUVNE — A planet regarded as a symbol of peace.

- (5) ICRE — This has become scarce now compared to the demand.
- (6) THERMO — Regarded as a refuge to the dishearted.
- (7) IADEPEVLA — A festival celebrated all over India.
- (8) ECDLIHRN — This person is loved by everyone and the heart is pure as the white colour.
- (9) ERCICKCT — This has very recently attracted many people irrespective of their age.
- (10) ICUMS — This makes one to forget his worries.

III. Two women were talking to a friend meeting her after a long time. The friend asked one what relation she was to the other. Her reply was "my father-in-law is this lady's father-in-law's son". The friend could not understand the relationship at once. Do You.

IV. The Police know that the man who stole the diamonds was dark, well-dressed, left-handed, smoked a pipe and wore a signet ring.

The suspects are A, B, C, D, E and F.

All are smokers. E is shabby and left-handed. A and B smoke cigarettes only. Only A, C and D wear rings. A, C, and E are dark. D is right handed. Who is the thief?

V. What do the following abbreviations stand for:

- (1) PLO; (2) OPEC; (3) CBI;
- (4) IQ; (5) DLO; (6) DCM;
- (7) COL; (8) GSP; (9) MISA;
- (10) NATO.

Answers:

I. (1) This code is quite Easy.

(2) Best of Luck.

(3) Thank you for Trying This Code.

II. (1) Honesty; (2) Love; (3) Cauliflower; (4) Venus; (5) Rice; (6) Mother; (7) Deepavali; (8) Children; (9) Cricket; (10) Music.

III. The other one among the two women is the speaker's mother-in-law. The speaker was her companion's daughter-in-law.

IV. The thief among them is C.

- V. (1) Palestine Liberation Organisation.
(2) Organisation of Petroleum Exporting Countries.
(3) Central Bureau of Investigation.
(4) Intelligence Quotient.
(5) Dead Letter Office.
(6) Distinguished Conduct Medal.
(7) Central Office of Information.
(8) Generalised System of Preferences.
(9) Maintenance of Internal Security Act.
(10) North Atlantic Treaty Organisation.

By

V. VIJAYALAKSHMI, III B.A. Economics.

JESTINGLY!

DO YOU KNOW THESE "USES"?

(Given below are a few words ending in "USE" Can you discover what they are with the help of clues?)

- (1) —use: It saved a lion from a trap.
- (2) —use: Dwelling place.
- (3) —use: Decline.
- (4) —use: call names, rail at.
- (5) —use: To blame.
- (6) —use: To tickle the fancy.
- (7) —use: To awaken.
- (8) —use: Husband or wife.
- (9) —use: Jacket.
- (10) —use: Throw into disorder.
- (11) —use: Read.
- (12) —use: To hesitate.
- (13) —use: Wide acclamation.
- (14) —use: Apply to wrong use.

DO YOU KNOW

Collected by

R. SATHYABAMA, III B.A. Economics.

I. Do you know these 'Nations'?

- (1) — Nation (A test)
 (2) — Nation (Adding together)
 (3) — Nation (A king attending the throne)
 (4) — Nation (Doing a thing together)
 (5) — Nation (Power of thinking)
 (6) — Nation (Obedience to elders and superiors)
 (7) — Nation (Murdering a person)
 (8) — Nation (Making a thing clear)

II. Do You Know.

- (1) Which is the largest diamond mine in the world?
 (2) Which is the largest group of pyramids in the world?
 (3) Which is the largest museum in the world?
 (4) Which is the highest church in the world?

- (5) Which is the tallest tower in the world?
 (6) Which is the largest National park in the world?
 (7) Which is the largest statue in the world?

III. Which is the odd line out?

- (a) Recovered = cover
 (b) Drowned = owned
 (c) Offender = offer.

IV. Find the odd man out.

- (a) U.S.A.; (b) U.K.; (c) China;
 (d) India.

V. Complete the following 'STATES' in the union:

- (a) M—R—M.;
 (b) —NA—H—L.;
 (c) H—NA.

VI. Insert the missing number:

11	7	3
12	6	0
9	7	?

VII. Write the word that means the same two words outside the brackets:
 POLITE (——) CONSIDERATE.

VIII. Who are known as?

- (1) KIWIS; (2) BOCRS; (3) FLIPINOR; (4) FLEMINFS; (5) MARGYARS.

IX. The country recently to transform itself from Monarchy to parliamentary democracy is:

- (a) Spain; (b) Portugal; (c) Greece.

Answers:

- I. (1) Examination; (2) Combination;
 (3) Coronation; (4) Co-ordination;
 (5) Imagination; (6) Sub-ordination;
 (7) Assassination; (8) Explanation.
 II. (1) Kimberley, South Africa; (2) The Giza group of pyramids, Egypt;
 (3) The British Museum, London;

- (4) Ulm Cathedral, Germany;
 (5) Eiffel Tower, Paris; (6) Yellow Stone Park, New York; (7) The Statue of Liberty, New York.

III. c.

IV. c (All others are democratic countries).

V. (a) MIZORAM; (b) ARUNACHAL;
 (c) HARYANA.

VI. 5 (The numbers go down by equal steps — 4 in the first row, 6 in the second row and 2 in the third row)

VII. Courteous.

VIII. (1) People of Newzealand; (2) Dutch farmers; (3) People of Philippines;
 (4) Belgians; (5) People of Hungary.

IX. Greece.

SECRET

"A secret between two is a secret of God; a secret between three is everybody's secret".

"Three may keep a secret if two of them are died".

—A French Proverb.

—Benjamin Franklin.

Answers for "Jestingly! Do you know these uses?" at page No. 31.

- (1) Mouse; (2) House; (3) Refuse,
 (4) Abuse; (5) Accuse; (6) Amuse;
 (7) Arouse; (8) Spouse; (9) Blouse;
 (10) Confuse; (11) Peruse; (12) Pause;
 (13) Applause; (14) Misuse.

QUIZ

By

M. UMAMAHESWARI P.U.C. D—Batch

1. Giri and his sister stood under the church tower and heard the clock strike six. Giri looked at his watch while it did so and said to his sister, "It took 30 sec. to strike six". His sister replied, "Then how long would it take to strike twelve?" Giri replied: "Sixty seconds".
Giri was wrong. What is the correct answer?
2. There are twelve boys and on the table is a basin with 12 eggs. Each boy took one egg and there remained one egg in the basin. How was this?
3. Vijai was trying to tease the monkey which was seated on the top of barrel organ. But although he walked around the barrel organ, the monkey always turned so as to face the boy the whole time. When the boy had walked round, the organ, had he walked round the monkey?
4. Three children, Jack, John and Frank divided some postage stamps among them Jack had half of them and one more. Frank had one more than half of those left. John had the remaining three. How many stamps were there.
5. A man looking at a photo said, "Brothers and sisters have I hope; but this man's father is my father's son". How?
6. A frog fell in a well which was 30 feet deep. He climbed up 3 feet everyday and slipped back 2 feet everynight. How long did he take to reach the top?
7. First of first is first; First of last is last; Middle is nothing; If you can guess it you are not it. So what is it?

Answers:

1. For six strikes there are 5 intervals. Therefore for each interval it takes 6 seconds. In 12 strikes there are 11 intervals. So it will take 66 seconds.
2. The last boy took the egg with the basin.
3. No, Vijai did not walk round the monkey as he never saw the monkey's back.
4. Jack — 10 stamps, Frank — 5 stamps, John — 3 stamps.
5. The man was looking at his son's photograph.
6. 28 days. Totally it climbed a foot a day. So after 27 days he will be at a height of 27 feet. On 28th day he climbs 3 feet on the day time. Therefore totally 30 feet. He never falls down after climbing 30 feet.
7. FOOL.

ARE WOMEN THE WEAKER SEX?

UMA SUBRAMANIAN. III History

"The die is cast" and everybody has as much to say. Whether women are the weaker sex is the question. It has been customary of people to speak of women as the weaker sex. But there is not an atom of truth in the statement and absolutely no justification for it. Setting apart the physical aspect, from the mental and intellectual points of view. Women have proved themselves to be no less than men and history is bright with such illustrations as have made good of the open doors of distinction to creation.

When Mrs. Vijayalakshmi Pandit could guide the proceedings of the U.N. Assembly, when Mrs. Golda Meir and Mrs. Indira Gandhi could guide the destiny of nations, supporting liberal ones against reactionary ones and grant them a new status can there be any doubt to the strength of our sex. It may be commented by a few that these are exceptions.

As one writer said, "There is a woman behind everything." Macbeth could not have risen to such heights of infancy but for Lady Macbeth to say,

"I dare do all that may become a man,

Who dares do more is more."

How many Lears have not cast the gentle affectionate speech on their Cordelias

"On such sacrifices, my Cordelia the gods themselves throw incense and to feel the brother's strong arm",

40,000 brothers could not with all their quality of love make up for my sum. Have we not in our great robes won one and all?

To everyman who says, "Woman, thy name is namity", we would retort, "Why

man would thou art a very brygart". In a nation the offspring are healthy only when there are strong mothers. To the offspring are healthy only when there are strong mothers. To the offspring to who find a training ground at home, woman is the first teacher. If citizens strive, in almost all cases, the credit goes to women. How many illustrations similar to those of Gargi and Maitreyi can we not find in the scriptures? That our sex which has been placed on a par with the omniscient, omnipotent, omnipotent and omnipresent may be conceived of as weak only goes to prove that decisions are prejudiced and views are coloured. Justly is the Alma Mater not called the Alma Patir. Nature known to us in all forms mothers us. The feminine tinge added everywhere reveals the sanctity attached to woman-kind.

Why bring brute strength into preston when we have stronger weapons to wield? Is the Creator gave Adam his muscles, he gave us our muscles too which have proved as good an instrument. Incidents in World War I, show that tears emerged triumphant as against force being met with force. In our weakness we are yet strong. Why their talk of women needing support? It reminds one of the blind man-lame beggar partnership, both need to support each other in an equal measure. If the truism that each and every creature needs support applied to femalebind, it applied equally well to the other sex.

In this world, we who rock the cradle, shall continue to rule the world. We were ever strong and shall continue to be so. So, can there be any warrant for the notion that women are the weaker sex?

Or Cassio him, or each do kill
the other,
Every way makes my gain: live
Roderigo,
He calls me to a restitution large
Of gold and jewels that I robb'd
from him,
As gifts to Desdemona;
It must not be: if Cassio do remain,
He hath a daily beauty in his life
That makes me ugly; and besides,
the Moor
May unfold me to him; there stand
I in much peril.
No, he must die.

(Oth.: V, I, ii)

Bradley is troubled by what he calls "Iago's momentary doubt whether Roderigo and Cassio must be killed," when "as a mere matter of calculation it is perfectly obvious that they must." In reality, the speech is a rapid summary of his reasons for attempting a double murder, and no hesitation is involved.

Some monologues in Shakespeare are very difficult to interpret. The ideal soliloquy is simply a bit of thinking aloud by some character. People do not usually think thus in real life; yet if soliloquy is to be tolerated at all in drama, this device of thinking aloud must be accepted. Shakespeare, however, stretches this dramatic convention amazingly. His monologues sometimes contain information and explanations that the author desires to impart to the audience. Furthermore, when the wicked Oliver praises the good

Orlando (As You Like It, I, i, 170-180) and when Iago praises his victim Othello as having "a constant, loving, noble nature" (II, i, 298), we have utterances that are hardly possible psychologically. Macbeth and Iago recognize their own wrong — doing, also, with a completeness that is not realistically plausible. Macbeth feels keenly "the deep damnation" of Duncan's taking off; Iago speaks of his own "knavery".

In Shakespeare's earlier plays we have some monologues that are decidedly crude. The treacherous Hume, in explaining to us in soliloquy his plot against the Duchess of Gloucester, uses the expression "I dare not say, but he should be *thinking* not consciously *saying*. Two lines later he uses the naively inappropriate phrase "to be plain":

for, to be plain,

They, knowing Dame Eleanor's
aspiring humour,

Have hired me to undermine the
Duchess,

And buzz these conjurations in her
brain:

(Henry VI, I, ii, 94, 96, 99)

In "Richard III" the first act has what have been called "programme soliloquies". The Duke of Gloucester outlines his purpose, and tells us how he will manage to seem a saint when most he plays the devil. But his plans to do evil are perhaps less startling than Prince Hal's elaborate scheme to make his evil life add lustre to his proposed later career of virtue:

My reformation, slitt'ring o'er my
fault
Shall show more goodly and
attract more eyes.
Than that which hath no foil
to set it off.

(Henry IV, I, iii, 236-238)

One of the most difficult of Shakespeare's troublesome soliloquies is that of Brutus in "Julius Caesar" (II, i, 10-34). His thoughts may be summed up thus: "Caesar wishes to be crowned; crowning might change his nature" and make him a tyrant; therefore we must kill him, although he is now a good ruler".

Critics from Coleridge down to the present have been greatly troubled by this monologue. Hudson says frankly, "Upon the supposal that Shakespeare meant Brutus for a wise and good man the speech seems to be utterly unintelligible". We should expect Brutus the republican to be opposed to any king, good or bad; he may well have in mind on modern conception, that no man is good enough to be entrusted with absolute power, although he does not bring this idea to distinct expression. But to kill Caesar because he may later deserve death is preposterous Lynch law, bad as it is, at least as an attempt to punish a past offence, not a prospective one. We cannot conceive Brutus as saying the words of the soliloquy. To be really influenced by considerations that would startle one if distinctly set forth, is no unusual experience. It may be that Shakespeare wishes to suggest such experience here.

But the difficulties of this soliloquy cannot be entirely explained away. In a

recent remarkable book, Prof. Schuching of the University of Braslau points out that Shakespeare has certain primitive naive features, which he inherits from preceding playwrights. The dramatist's remarkable power of expression and his deep knowledge of the human heart have tended to blind us to this fact. His soliloquies sometimes represent a primitive form of art, and, psychologically, realistically, cannot be fully interpreted and justified.

In "Measure for Measure", Isabella's judgement of Betram is borne out by the terms of his first soliloquy. Iago's motives are expounded in his soliloquies. Cleopatra's want of soliloquy leaves her enigmatic and, it may be, all the more fascinating. Some soliloquies, like Tork's, early in the second part of Henry VI, and Richard's near the end of the III part, look forward with an almost choral sweep.

The evidence of soliloquies is sound evidence in the main, and are to be accepted without reserve. Soliloquy, then, however unreal and unnatural it may seem in the real world in which we live and labour, need not be out of place in the conventional world of drama. Soliloquy is a device which cannot be condemned outright.

The prejudice of the modern drama against the soliloquy as such has resulted in the door being closed against all varieties of self-revelation. Soliloquies help particularly in the representation of psychological struggles of a divided self, striving to choose between two courses of action. Hamlet, the Prince of Denmark, without his soliloquies will be an elusive shadow, a character without personality or individuality.

25 Years of Indo-Soviet Economic Co-Operation

By V. INDIRA RAJU III B.A. Econ.

During the last twenty-five years, India successfully maintained its territorial integrity and federal unity, in spite of due prophecies casting doubts on the chances of India's survival as a nation. Even today such speculations are not rare. However, India resisted external pressures on its foreign policy and followed the path of independent Economic development. For this bold stand, a good part of the credit goes to the political and Economic Support of the Soviet Union in the formative years of the Indian Nation.

The agreement with the Soviet Union in February 1955 for the establishment of the Bhilai Steel plant was the beginning of a strong public sector in the Indian Economy. Later, the Soviet Union helped India to set up a number of units in other basic and heavy Industries. Thus India came to acquire a strong industrial foundation, and created an infrastructure for both rapid industrialisation and diversification of the Economy. Soviet assistance for the development of ferrous and non-ferrous metals, oil, power, heavy machinery, coal, precision instruments and others not only gave a boost to the growth of the public sector. But also accelerated and diversified Economic development. Thus the emergence of this Public Sector which weathered many storms in India's life during the past two and a half decades.

To have balanced growth: It was recognised by the leaders of India's freedom struggle that without an independent

economy. With a strong modern Industrial Sector, Political freedom would not be safe or meaningful for the masses. Jawaharlal Nehru understood the situation and the urgency of building a modern independent Economy in India. Hence the Public Sector was used as an instrument for balanced regional Economic development, without which the separatist tendencies and movements could not be checked.

Hence from this point of view, Soviet Economic assistance was a great significance, for every part of India has benefited, one way or the other through a judicious location of plants. Indo-Soviet Economic Co-operation to help India to create pre-requisites for the development of backward areas and regions. The Establishment of a steel plant at Bhilai, another at Bhukaro, an oil refinery at Bawani, an antibiotics plant at Hardwar, thermal plants at Neyveli, Kobia, Obra and Patratu and hydro-power stations at Bhukia, Hirakud, Mettur, Balimela, and Lower Salem, and a heavy engineering plant at Ranchi to name only a few have opened up possibility for the Economic development of the areas and regions where they have been located. Thus by contributing towards the removal of regional Economic co-operation has helped national integration of India and defeat the separatist tendencies and movements.

To Establish a Sound Economy: With the help of the Soviet Union, India could solve the problem of securing capital and

technology which in no way impinged on the foreign and internal policies of the government of India. Soviet assistance came to India without any political strings and an easy terms which in turn compelled the capitalist countries to modify their own stand with regard to aid. If India can today talk on equal terms with the advanced capital nations, it is not only because of the all round development of the Indian economy but of the growth of self-reliance. Hence Soviet assistance has been of great significance for the growth of India's Economy. To-day planning is more firmly entrenched in the Indian economy. Indo-Soviet co-operation played a major part to bring this about. India's Economic Planning was launched in 1950-51. But the real beginning was only in 1955-56, with the signing of the first Economic agreement. Soviet assistance was assured not only for the development of basic industries, but also for allround growth of the economic life of the nation.

With the help of a strong public sector, the Government of India is now in a position to intervene in Economic matters and do so with greater effectiveness. For example had there been no oil industry of its own India could not have successfully resisted the machinations of international oil cartels at a number of crucial moments. The same is true in the case of many other sectors of the Economy.

To-day as we assess the significance of the 25 years of Economic co-operation with

the Soviet Union we are happy that it has been of cardinal importance for the growth of the Indian Economy. But it is also true that a wider vista opens up for mutually beneficial relations in the future with the institutional framework that has been given to these relations in the recent years.

Thus the past 25 years of planning experiment has been achieved in human terms, the more important of these achievements are:

1. Our ability to avoid disasters like Bengal famine, an ability based on the doubling of food grain production etc.
2. Some increase in the availability of consumption like food grains, edible oils, sugar and cloth;
3. An increase in the standard of living of the mass population in India;
4. A sharp decline in Infant mortality and death rate;
5. Some increase in the availability of health, Educational, and transportation;
6. An improvement in the ability of the administrative system and drought;
7. A substantial improvement in the technological base of the Economy.

SOCIAL SERVICE LEAGUE REPORT

The Social Service League Commenced its activities with the presentation of a Braille typewriter to our blind student, Padmini (II Hist.). The presentation was made by Mr. Johnson, Director, Rehabilitation Centre, New Delhi, on June 25th 1974. The function coincided with the Inauguration of the College Union when the Director of Collegiate Education Mr. Chittibabu presided.

The League enrolled, the Principal, 4 staff members and 57 students in the Youth Wing of the Women's Voluntary Service. Miss. Uma Peruri (I Hist.) and Miss. Meera Ramanan (I Eco.) were elected office-bearers. Our College had the privilege of being the first College where the Youth Wing was inaugurated. Dr. (Mrs.) Jayalakshmi A. Rao presided over the inaugural function.

On 22nd February, 1975 our revered Prime Minister, Mrs. Indira Gandhi laid the foundation — stone for the new building of Women's Voluntary Service. On this occasion five of our students were selected to present her the Guard of Honour.

Old clothes and stationary were given to the Social Service Centre, Pallavaram gifts (indoor games' articles, a tricycle and a rocking-horse) were distributed to the young inmates of the T. B. Sanatorium, Tambaram.

Shields were instituted by the League for Inter-class Cleanliness Contest.

The winners were :

Pre-University Classes : 'E' Batch.

Degree Classes : III B.A. Litt.

AT THE LAST DOORS OF TEENAGE OR FUTURE

'Darkness and danger compassed round me'
When I began to think of Future-inevitable.
Hoping to rise out of Lethe soon;
And to walk over Rosy paths and
To be the companion of blow-worms.
I felt like a sailor, left on
A strange Island and
Found myself between scylla and Charybdis.
Vain hopes and unfulfilled dreams - constant friends;
Dismay spreading over my mind
Like clouds on thinking of Atropos
Always ready with her scissors - merciless sister!
The present, hovering around me - an uninvited Guest;
The Future - a visible image of growth.
Still waiting, hoping for better, waiting for
'Tomorrow, and tomorrow and tomorrow'.

By S. ASHA, III B.A. Litt.

The College Union Report for the Year 1974-75

The elections of the office-bearers of the College Union and other allied Associations for the year 1974-75 were held in June. The following were elected as office-bearers of the different associations:

Student's Union President

—G. Bavani, III Economics.

Union Secretary

—R. Jayanthi, II Literature.

Union Joint Secretary

—R. Jayashree, P.U.C. 'A'.

Secretary of the English Association

—S. Asha, III Literature.

Secretary of the Hindi Association

—Beena B. Khandar, II Litt.

Secretary of the Tamil Association

—P. M. Jayanthi, II Eco.

Secretary of the Sanskrit Association

—Jayanthi Ramaswamy, II Litt.

Secretary of the Science Association

—H. Lakshmi, III B.Sc. Maths.

Secretary of the Arts Association

—Uma Subramaniam, III His.

Secretary of the Planning Forum Association

—Chitra Govindaraj, III Eco.

Secretary of the Fine Arts

—Nirmala Subhashini, III Eco.

Secretary of the Dramatic Club.

—S. Jayalakshmi II Litt.

Secretary of the Social Service League

—Malarvizhi Gopalakrishnan, III Litt.

Secretary of the Games Association

—S. A. Nadira, II Eco.

Honourable chief guest for the afternoon, our revered Chairman, respected Principal and members of the staff, I stand before you here today to present a brief account of the activities of the college Union and its allied association for the year 1974-75.

The office bearers of the College Union and the other allied Associations were elected at the beginning of this academic year. The Principal is the President for the Union and the other Associations, The Union Adviser Mrs. Kala Tawker, The Union Vice-President Miss V. Muthulakshmi, Union Students President Kum. G. Bhavani, III Eco., Union Students Secretary Kum. R. Jayanthi, II Litt., Union Students Joint Secretary R. Jayashree, P.U.C. 'A' batch. The office-bearers for the other Associations are S. Asha, P. M. Jayanthi, Beena Khandar, Jayanthi Ramaswamy, H. Lakshmi, Uma Subramaniam, Chitra Govindaraj, Malarvizhi Gopalakrishnan, Nirmala Subhashini, S. Jayalakshmi and S. A. Nadira.

The Inauguration of the College Union and its allied Associations for the year 1974-75 was held on 25th June 1974 under the auspices of Thiru S. V. Chittibabu — the Director of Collegiate Education. On this occasion a Braille type-

writer was presented to Kum. K. R. Padmalai, II B.A. History, by Mr. Johnson, an active member of the Government of India scheme for the Blind and the Handicapped. This was arranged by our college Social Service League with the help of Dr. William David, founder-President, Social Service Centre, Pallanam.

Our college had been given the opportunity of playing host to the programme arranged by the A.I.R., Madras, our college was the first to be chosen to represent the students under the youth Health Forum. Thiru K. Dhiraviam, Secretary to the Government of Tamil Nadu, Education Department was the speaker for the day. Dr. Dhairium and Dr. Thomas were also present.

This year the Independence Day was celebrated in our college with our Principal hoisting the National flag.

8th of August was celebrated as Gokulashtami Day, the chief-guest of the evening being Shri Ramdoss, Professor of Sanskrit, A. M. Jain College. We had the recital of The Bhagvad Gita, some devotional songs and a Bharata Natyam performance to entertain us on that day.

The Tamil Association had its inauguration under the chairmanship of Dr. Balasubramanian, Assistant Professor of Tamil, University of Madras.

The Inaugural meeting of the English Association was graced by the presence of Dr. Prabhakar Reddy, Reader in English, University of Madras. He gave a very useful talk on Coleridge.

Shrimathi Tulasi Jayaraman of the A.I.R., Madras inaugurated the Hindi Association.

The Arts Association celebrated its inauguration with Mr. Vanama Malai, a leading criminal lawyer as the speaker of the day.

Professor P. V. V. S. Sastri of M.I.T., spoke on computers on the occasion of the inauguration of the Science Association.

Shri Parthasarathy, Manager, Oxford University Press, was the chief guest for the inaugural meeting of the Planning Forum.

Our college had the unique privilege of being the venue for the inaugural of the Women's Voluntary Service. Shrimathi Jayalakshmi Rao, Chairman of the Youth Wing, presided on the occasion. In this connection I wish to state that our college is one among the thirteen colleges affiliated to this today.

On the 26th of January, the Republic Day was celebrated with Kum. R. Jayanthi, Students' Secretary, hoisting the flag.

The English Association commenced its activities with a recitation competition, conducted for the P.U.C. students. Kum. D. Sargunavathy of 'C' batch stood first and Kum. A. J. Radhabai, also of 'C' batch stood second. A debate for the Degree students was arranged by the English Association. The topic being "Are Women the weaker sex?" Kum. Uma Subramaniam, III B.A. History and Kum. Zandra Mary, I B.A. Litt. were adjudged the first and second. With a view of exchanging ideas about

Shakespeare's use of the super-natural element as well as the soliloquy; the English Department conducted a seminar. Many of the students came forth with interesting arguments. Of all the papers read that of Kum. Revathy of III B.A. Literature, was chosen as the best in the group "Supernatural in Shakespeare". The first place in the other group was shared by Kum. L. Jayanthi and Kum. Malarvidhi Gopalakrishnan. The activities of the English Department came to a close with the Essay competition. The topic was "Youth is the seed time of life".

A Bhaathri Music competition was conducted under the auspices of the Tamil Association. Kum. P. Gowri and Kum. R. Seethalakshmi both of I B.A. Economics were adjudged the first and second.

A Tamil oratorical competition was also held by the Tamil Association. The best orator being Kum. A. J. Radhabai of 'C' batch and the next best being Kum. Mahalakshmi of 'A' batch.

The Planning Forum celebrated community Development week. Again a debate was conducted, the topic being 'Rising Prices' — Are the measures adopted by the Government adequate or not? Kum. Meera Ramanan, I B.A. Economics received the first prize while Kum. Uma Subramaniam of III B.A. History secured the second prize.

This year also the college planning forum celebrated the adult literary week. Clothes and other essential articles were

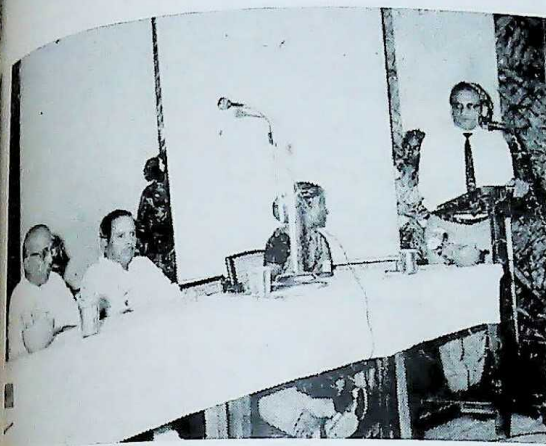
collected and distributed by the Forum members, to the inmates of the Social Service Centre, Pallavaram.

In order to instil a sense of discipline and cleanliness among the students the social services league conducted a "class-room cleanliness campaign work" Toys and other articles were distributed by the league members to the children of the Tambaram sanatorium.

In order to bring out the latent histrionic talents of the students, the dramatics Association held an inter-class dramatic competition. We had some very good plays presented by the students. Of these the play "Abu Hassan pays his debts" enacted by the students of the I B.A. Literature was adjudged the best, and II Litt. students in 'The Never Never-est' secured the second place. Kum. R. Jayanthi and R. Jayashree both of II B.A. Litt. shared the first prize for individual performance, while Zandra Mary, I B.A. Literature stood second. The P.U.C. proved themselves an equal match to the Degree students. 'C' batch secured the first place, presenting 'A kettle of brains'. 'A' batch has adjudged the second, their play being 'A Proposal'. The first and second prizes for individual performances were secured by Kum. D. Sargunavathy and Kum. Usha respectively.

The Science Association arranged some film shows for both the P.U.C. and degree students. The films were both highly interesting and educative.

COLLEGE-DAY CELEBRATIONS

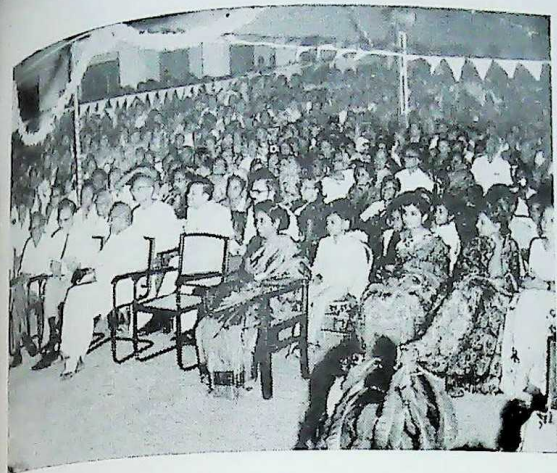
Our Chairman welcoming the Chief-Guest

Reading of the Report —
by our Principal

Our Chief-Guest
Mr. C. G. Rangabashyam
Addressing
the Gathering

A Section of the Audience

Congrats Neelavathy — Mr. Ajmera giving away
the College Prize (for History) to Neelavathy
(also the Recipient of the Toghunter
Prize — University)

English play — "Abu-Hassan
pays his Debts"

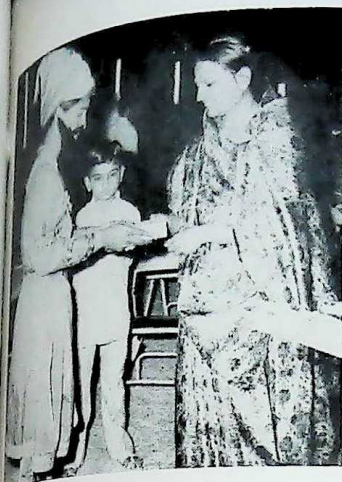

A scene from the Dance
Drama —
"Bhishma Sabatham"

Traditional Gujarathi Dance

A touching scene from the
Tamil play

In Jayanthi, II Economic — Receiving the
"Best Actress" Prize (for Tamil Play)
from Smt. S. N. Bhatt

Smt. S. N. Bhatt giving away the
"Best Actress" Award to
Jayanthi Rajaram (II Litt)

Our Social Science League at Work

Our Student Volun'cers with the Inmates of T.B. Sanatorium

INAUGURAL OF THE YOUTH FORUM — A.I.R.

Mr. Diraviam addressing the students.

Mr. J. P. Thomas, Principal, Y.M.C.A. College,
answering the students' questions.

Prize List — 1974-75

1. Shrimathi Dev Kunvar Nanalal Bhatt Prize for Proficiency Group I ... Kum. K. B. Malini, P.U.C. 'A'.
2. Shri Mahajan Prize for Proficiency in Group III ... Kum. M. Alamelu, P.U.C. 'F'.
3. Shri Kapurchand Prize for Proficiency in Part III Mathematics for the year 1973-'74 ... Kum. G. Bama.
4. Shrimathi Sushila Dalmia Prize for Proficiency in III B.A. Hist. for the year 1973-'74 ... Kum. S. Leelavathy.
5. Shri Chandrakant M. Tolia Prize for Proficiency in III B.A. Litt. for the year 1973-'74 ... Kum. G. P. Ragini.
6. Shri Jayantilal R. Shah Prize for Proficiency in III B.A. Economics for the year 1974-'75 ... Kum. Chitra Govindaraj.
7. Smt. Kola Saraswathy Ammal Prize for the best outgoing student ... Kum. H. Lakshmi, III B.Sc.
8. Dr. (Mrs.) Nirmala Alavandar Prize for Proficiency in Group II ... Kum. A. Padma, P.U.C. 'C'.
9. Dr. (Mrs.) Nirmala Alavandar Prize for Proficiency in III B.Sc. for the year 1974-'75 ... Kum. M. N. Jayanthi.
10. Sharma Brothers Prize for Proficiency in III B.A. Eco. for the year 1973-'74 ... Kum. Vijayakousalya.

11. Shri V. S. Menon Memorial Prize for Proficiency in III B.A. Litt. for the year 1974-'75 ... Kum. Prema Fernando.
12. Proficiency Prize for III B.A. Hist. for the year 1974-'75 ... Kum. Uma Subramaniam.

PROFICIENCY PRIZES IN SUBJECTS FOR P.U.C.

13. Part I — Tamil ... Kum. R. Jayashree, P.U.C. 'A'.
14. Part I — Hindi ... Kum. V. Soodamani, P.U.C. 'D'.
15. Part I — Sanskrit ... Kum. V. Kameswari, P.U.C. 'F'.
16. Part II — English ... Kum. N. Alamelu, P.U.C. 'F'.
17. Part III — Mathematics ... Kum. K. V. Malini, P.U.C. 'A'.
18. Part III — Physics ... Kum. K. V. Malini, P.U.C. 'A'.
19. Part III — Chemistry ... Kum. R. Vasantha, P.U.C. 'D'.
20. Part III — Natural Science ... Kum. V. Soodamani, P.U.C. 'D'.
21. Part III — History ... Kum. N. Alamelu, P.U.C. 'F'.
22. Part III — Economics ... Kum. N. Alamelu, P.U.C. 'F'.
23. Part III — Advanced English ... Kum. P. Krishnakumari, P.U.C. 'F'.
24. Part III — Advanced Tamil ... Kum. N. Lakshmi, P.U.C.

PROFICIENCY PRIZES IN PARTS I AND II FOR DEGREE

25. Part I — Tamil ... Kum. D. Padmini, III B.A. Eco.
26. Part I — Hindi ... Kum. Uma Subramaniam, III B.A. Hist.
27. Part I — Sanskrit ... Kum. R. Kalyani & Kum. V. Vijayalakshmi, III B.A. Eco.
28. Part II — English ... Kum. Uma Subramaniam, III B.A. Hist.

PROFICIENCY PRIZES IN PART III ANCILLARY

29. III B.Sc. Maths. (Phys. Anc.) ... Kum. V. Indirani, III B.Sc.
 30. III B.A. History ... Kum. Uma Subramaniam, III B.A. Hist.
 31. III B.A. Economics ... Kum. A. Sasikala, III B.A. Eco.
 32. III B.A. English Litt. ... Kum. B. Jayashree, III B.A. Litt.

PRIZES FOR EXTRA-CURRICULAR ACTIVITIES

33. Gita Recitation — I Prize ... Kum. N. R. Padmavathy, III B.Sc.
 34. " II Prize ... Kum. R. Jamuna, III B.A. Eco. & Kum. Shanbakalakshmi, P.U.C. 'F'.
 35. Quiz Contest ... Kum. R. Gowri & Kum. G. Lalithambal, II B.Sc.
 36. Debate in English — I Prize ... Kum. Uma Subramaniam, III B.A. Hist.
 37. " II Prize ... Kum. Zandra Mary, I B.A. Litt.
 38. Recitation in English for the P.U.C. — I Prize ... Kum. D. Sargunavathy, P.U.C. 'C'.
 39. " II Prize ... Kum. R. Radha Bai, P.U.C. 'C'.
 40. Essay Competition In English — I Prize ... Kum. R. Jayashree, II B.A. Litt.
 41. " II Prize ... Kum. D. Sargunavathy, P.U.C.
 42. Competition in Bharathi Songs — I Prize ... Kum. P. Gowri, I B.A. Eco.
 43. " II Prize ... Kum. S. Seethalakshmi, I B.A. Eco.
 44. Oratorical Contest in Tamil — I Prize ... Kum. A. Radhabai, P.U.C. 'C'.
 45. " II Prize ... Kum. R. Mahalakshmi, P.U.C. 'A'.
 46. Best Speakers in Tamil ... Kum. R. Jayashree, P.U.C. 'A' & Kum. S. Lakshmi, II B.A. Eco.

54

47. Best Speaker in English ... Kum. Uma Subramaniam, III B.A. Hist.

48. Best Singers ... Kum. P. Gowri, Kum. S. Seethalakshmi & Kum. Alamelu, I B.A. Eco.

49. Best Dancer ... Kum. Nirmala Subashini, III B.A.

50. Best Athlete ... Kum. A. Thulasi Bai, III B.A. Eco.

COMMUNITY DEVELOPMENT WEEK CELEBRATIONS

51. Kavithai Poti — I Prize ... Kum. K. Vijaya, P.U.C. 'E'.
 52. " II Prize ... Kum. S. Subbalakshmi, II B.A. Hist.
 53. Drama Competition for Degree Students ... Kum. R. Jayashree & Kum. R. Jayanthi, II B.A. Litt.
 54. Drama competition for P.U.C. Students ... Kum. D. Sargunavathy, P.U.C. 'C'.
 55. Sports — I Prize ... Kum. J. Bhuvanewari, III B.Sc.
 56. " II Prize ... Kum. K. V. Jayashree, II B.A. Eco.
 57. Oratorical Contest — I Prize ... Kum. R. Jamuna, III B.A. Eco.
 58. " II Prize ... Kum. Meera Ramanan, I B.A. Eco.
 59. Social Service Shield for P.U.C. ... 'E' Batch.
 60. Social Service Shield for Degree ... III B.A. Literature.
 61. Special Prize awarded to the Best out-going student by the first set of staff ... Kum. H. Lakshmi, III B.Sc.

SCHOLARSHIPS

62. The Mrs. Madhuram Narayanan Trust ... Rs. 600/- Kum. S. Radha, I B.Sc.
 63. Charitable Rotary Club of Madras West ... Rs. 21/- Kum. S. Radha, I B.Sc.
 64. Mr. K. R. Sundararajan ... Rs. 350/- Kum. S. Kalavathy, I B.Sc.

Statement about ownership and other particulars about

**SHRIMATHI DEV KUNWAR NANALAL BHATT
VAISHNAV COLLEGE MAGAZINE**

FORM IV

(See Rule 8)

1. Place of publication ... Shrimathi Dev Kunwar Nanalal Bhatt
Vaishnav College Madras-44
2. Periodicity of its Publication ... Annual
3. Printer's Name ... Sri. A. V. Rao
Nationality ... Indian
Address ... Manorama Press, 168, J. J. Khan Road,
Madras-14,
4. Publisher's name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.,
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi Dev Kunwar Nanalal
Bhatt Vaishnav College, Madras-44.
5. Editor's Name ... Mrs. D. Thangam Seshan, M.A.,
Principal
Nationality ... Indian
Address ... Principal, Shrimathi DevKunwarNanalal
Bhatt, Vaishnav College, Madras-44.
6. Name and addresses of }
individuals who own the }
newspaper and partners or }
share-holders holding more }
than one per cent of the }
total capital, }
Shrimathi Dev Kunwar Nanalal Bhatt,
Vaishnav College, Madras-44.

I, Mrs. Thangam Seshan hereby declare that the particulars given above are true to the best of my knowledge and belief.

(Sd.) D. THANGAM SESHAN
(Signature of Publisher)

GAMES TEAM

Games Committee

Volley-Ball Team

Tennikoit team

Athletic team

Shuttle-badminton team

Badminton team

SPORTS DAY

Our Chairman receiving the prize for the guest item from Mrs. Dorairaj

Enthusiastic participants of the staff-in the fast-walking race.

Peaceful co-existence !
Snake-charmer, Dracula, the gypsy and the couple with the mad woman.

Our Athlete of the year —
Tulsibai—III B.A. Economics

Our chief-guest, His wife, and our Chairman — Winners of the guest item

Our Athletes on the Victor-Stand

Mr. Dorairaj, Superintendent of Police, Chingleput, our chief-guest of the evening

Our chief-guest lighting the Traditional Lamp

Mr. V. V. Raman, Principal of M. Jain College delivering the Valedictory Address

STAFF

உலகம் ஓகேறது

அன்று வானமே இருண்டு கிடந்தது. மழை வரவதற்குரிய அறிகுறிகள் தோன்றினாலும் மழை வரவில்லை. வானம் மட்டுமா இருண்டிருந்தது? பிரபலமாக விளங்கிய பக்களைத் தொழிற்சாலை ஒன்றன் முதலாளி சந்திரசேகரின் மனமும் தான் இருண்டு கிடந்தது. கம்பளியைப் போர்த்திக்கொண்டு சாய்வு நாற்காலியில் சாய்ந்துகொண்டு நித்தனை செய்யத் தொடங்கிவிட்டார் அவர். அவர் இயல்புகளில் இல்லை. அவர் மனம் சந்தனையுலகில் சிறகடித்துப் பறந்தது. அவர் என்ன செய்வார்? பாவம்! போயும் போயும் அவருக்கு இப்படியொரு வாழ்க்கையாக அமையவேண்டும்! பார்க்கப்போனால் அவருக்கு ஒரு குறையும் இல்லை என்றே சொல்லலாம். செல்வமோ குவிந்து கிடந்தது. வெற்றித் திருமகள் அவர்தம் இல்லத்தில் வீசியாடினாள். பண்பு அவரிடம் நிறைய இருந்தது. மாதவத்தாற் பெற்றெடுத்த அவரது ஆசைக் கிளிகள் மணிவண்ணனும், தமிழ்ச் செல்வியும். அழைத்ததும் பாய்ந்து வர்ப்பணியாளர்கள் பலர். இத்தனையிருந்தும் யான் என்? இல்லதென் இல்லவன் மான் யானால் உள்ளதென்? இப்படியொரு அகம் பாவம் பிடித்த மனைவியுடன் வாழ்வது அவரது வாழ்வுக்கு இனிமை தரவில்லை. இன்மைய தரவிட்டாலும் துன்பம் தராமலாவது இருக்கலாம். அதுவும் அவருக்குக் கொடுத்து வைக்கவில்லை. இந்த இன்னலிலும் அவர் இருபது ஆண்டுகளை விரட்டிவிட்டார். இது தான் வரை அவர் மனைவி பூங்கொடி அவரைக் கணவனாக மதித்ததேயில்லை. அவர் எதைச் செய்யவேண்டாம் என்று கூறினாரோ அதைத்தான் பூங்கொடி செய்ய வேண்டும் என்று ஒற்றைக் காலில் நிற்பான். ஒரு நாளைக்கு குறைந்தது இரண்டு சினிமா வரவதுபார்க்காவிட்டால் பூங்கொடிக்குத்தாகும் வராது. பார்த்துவிட்டு வந்தால் அதோடு மட்டும் நிற்காமல் "அவன் அப்படி நடத்தான், இவன் இப்படி நடத்தான்" என்று வேறு கூறி வம்பளந்து கொண்டே காலத்தைக் கடத்துவான். சினிமா என்றாலே சந்திரசேகருக்குப் பிடிக்காது. இவன் இப்படிப் பேசிக்கொண்டு இருப்பதைக் கேட்டால் அவருக்கு மனம் எப்படியிருக்கும்? இப்படி எலியும் பூனையுமாக - கீரியும் பாய்புமாக - அவர்களது இல்வாழ்வில் பாதி நாட்கள் உருண்டோடிவிட்டன. சந்திரசேகர் செல்வந்தர். இராஜரெத்தினத்தின் ஒரே அருமை மைந்தர். அவர் எவ்வளவு செல்வம் இருப்பினும் குழலையும் யாழையும்விட இனித்திடும் மழலை பேசும் மழலைச் செல்வம்தான் அவர் பெற்ற செல்வமெல்லாம் என்று கண்ணின் மணியாகப் பாராட்டிச் சீராட்டி வளர்த்து வந்தார். தன் மகன் எது கேட்டாலும்-நல்லதோ, -கெட்டதோ-இல்லையென்று சொல்லாமல் வாங்கித் தந்துவிடுவார். சிறு பிள்ளையில் தொடர்ந்த இப்பழக்கம் பெரியவனாகியும் தொடர்ந்தது. தொட்டில் பழக்கம் சுடுகாடு மட்டுமன்றோ? சந்திரசேகரன் மட்டும் இதற்கு விதிவிலக்கா என்ன! ஒரு நாள் அவர் அப்பாவிடம் சென்று "நான் பூங்கொடி என்ற பெண்ணைத்தான் திருமணம் செய்து கொள்வேன்" என்று கூறினான். அவனது தந்தையும் சரியப்பா! உன் விருப்பப்படியே நடக்கட்டும்" என்று சம்மதித்தார். மகளின் வாழ்வு சிறப்புடன் இருக்கவேண்டும் என்று நினைத்தாரே தவிர, தனக்கு வரவிருக்கும் மருமகன்-திருமகனின் குணங்கள், பண்பு முதலியவற்றை ஆராயவில்லை. கல்யாணத்திற்குப் பிறகுதான் பூங்கொடி எப்படிப்பட்டவள் என்பது தெரிந்தது அவருக்கு. முன்பு அவள் நாடகங்களில் நடித்துக் கொண்டிருந்தவள் என்றும், சினிமாப் பைத்தியம் என்றும் அவரது நண்பர்கள் கூறினார்கள்.

ஒரு வேளை இராஜரத்தினம் தன் தலையில் இடி விழுந்திருந்தாலும்

சோம்பல் மனிதரின் சோர்வு மனத்தினைச் சலந்து பொழுதைக் கழிக்கும் புதுநடவ்
சொல்லின் நெருப்பில் சுட்டுக் கொளுத்தி, பண்டப்பார்களாக !
எங்கும் தொழில்வளம் என்னும் நலம்பெற
எம்மைத் தடுப்பார் எவரும் உளரோ என்ற
வீரம் கொண்டு பொங்கும் களிப்பின் புனலில்
பணத்தைக் காட்டிலும் கௌரவத்தையும் வெற்றியையுமே அதிகமாக
வர்கள்.

செய்தவக் கொழுந்து

"பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள்."
"இல்லாள் அகத்திருக்க இல்லாது ஒன்றும் இல்லை."
"பாழே மடக்கொடி இல்லா மனை."
"இம்மை மாறி மறுமை யாயினும்"
நீயா கியர்எம் கணவனை
யானு கியர்நின் நெஞ்சுநேர் பவளே"
"மாண்டான் மனைவியொடு மக்களும் நிரம்பினர்."
"கண்டார் இகழ்வனவே காதலன்தான் செய்திடினும்
கொண்டாளை அல்லால் அறியாக் குலமகள்."
"உயிரினும் இந்தப் பெண்மை இனிதடா."
"பெண்ணுக்கு விடுதலைநீர் இல்லையென்றால்
பின்இந்த உலகினிலே வாழ்க்கை இல்லை."
"தாய்க்குமேல் இங்கேயோர் தெய்வமுண்டோ?"
"பெண்ணிற் பெருந்தக்கது இல்."

"ஏன் கொடுத்தாய்?"

பெட்டியிலே உறங்குகின்ற பிஞ்சினைப் போலிருந்து,
* அட்டியிலே அடைந்து கிடக்கும் அன்னையினின்று வந்து,
தொட்டியிலே துயிலுகின்ற தொன்மை பெற்றுப் - பின்பு
மட்டில்லாமல் வினையாடும் குழந்தைப் பருவம் கடந்து
வெட்டிப் பேச்சுக்கள் பேசும் வாலிபம் நிறைந்து
சட்டியாக வாழ்க்கைகளைச் சுழன்று வினையாடி - இறுதியில்
எட்டிக்குள் வந்து படுக்கும் இழிநிலைதனை, இறைவா!
ஏன் கொடுத்தாய்!

* சமையலறையிலே.

S. R. கீதா,
கணிதம், மூன்றாம் ஆண்டு

ஆடி அடங்கும் வாழ்க்கையடா.

கங்கை வேடனும் காவிய நாதனும்

பணிவான வேடன் பண்புள்ளம் கொண்ட
படகோட்டும் கங்கைக் கரைமன்னன்
துணிவான வீரன் துயர்நீக்கும் எண்ணம்
துணையாகக் கொண்ட தொருதோழன்
தனியாக நின்று தனைமீறும் வேழம்
தலைநீக்கி வெல்லும் உயர்தோளன்
கனிவான நெஞ்சம் கரையேறு வர்க்குக்
கடனாற்று கின்ற வழி போல்வன்.
பேதம் மறந்து பெருவாழ்வு துறந்து
பெற்றோனின் சொல்லை மெய்யாக்கக்
காதங்கள் நீங்கிக் காதல் மனைவி
கண்ணை தம்பி யுடன்சேர்ந்து
கோதண்ட ராமன் குறைதன்னை நீக்கும்
குளிர்ஆ நிருக்கு மிடம்சேர்ந்தான்
பாதம் வணங்கிப் பணிவாக நின்று
பணியாற்று தின்ற குகன்சொல்வான்.
"வேதங்கள் கற்று வினைகுற்றம் நீக்கி
வெலுட்டி அந்த ணர்கள் அவையிலையோ?
வாதங்கள் செய்து வாய்மை விளக்கி
வழிசொல் அமைச்ச ரவையிலையோ?
பேதம் இலாது பிழையைக் கொளாத
பேரறி வோர்கள் சபையிலையோ?"
* மாதங்கள்கூட முடியாத மைந்தன்
மண வாழ்வு மன்னவன் விலையோ?"
"என்போடு சேர்ந்து என்ஊ னினைந்த
என் தம்பி வாழ்வும் என்வாழ்வே,
தன்மானம் கொண்டு வாழ்கின்ற தந்தை
தந்திட்ட வாக்கும் என்வாக்கீக
அன்புள்ளம் கொண்டு அதனால் பிறக்கும்
அறியாமை யாலே சொல்கின்றும்
உன்னுள்ளம் கண்டு உவகை யடைந்து
உயர் தம்பி யென்று உணக்கொண்டேன்."
சொந்தம் நினைந்து சொல்கின்ற இராமன்
சுவையான சொற்கள் தனைக்கேட்டான்.

* திருமண மாகிச்சிலதிங்கள்கள் முடியாத

வீந்தை மிகுந்து விடையே இலாத
வியக்கின்ற அன்ப தனைக்கண்டான்.
சிந்தை மகிழ்ந்து சினமே மறந்து
சிலநேரம் தன் நினைவு அற்றான்.
செந்தேனும் மீனும் தினைமாவும் கொண்டு
“சிறிதேனும் சுவைத் திடுக” என்றான்
பாசம் மிகுந்து படகோட்டும் வீரன்
பசியாறத் தந்த தனைநோக்கித்
“தேசம் மறந்து சுவையை விடுத்து
திசையற்ற காடு நையவந்தேன்.
நேசம் மிகுந்த அன்பே விருந்து
நிறைவான தாகஉட்கொண்டேன்
வாசங்கொள் கானம் விரைவாகச் செல்ல
வழிசெய் குவாய் விடைகொள் வேன்.”
வடிவத்தில் மன்னன் அடிதொட்டு ஒற்றி
வரைபோன்ற தோளன் குகன்சென்று
கடினம் இலாது கரைசேர நல்ல
கலம் ஒன்று கொண்டு உடன் வந்தான்.
“அடியை எடுத்து அடியேனின் ஓடம்
அழகாகச் சென்று அதில் உறைக!
அடிமை எனோடு அகலாத தீய
அறிவற்ற தன்மைதனைக் களைக!”
என்றே புரைத்துச் சென்றான் விரைந்து
எழிற்கங்கை மற்ற கரைகண்டான்
ஒன்றே நினைந்து உயர்வே அடைந்த
உயர்வான ஞான நிலைகொண்டான்.
“இன்றோடு தீர்ந்த தென்பாவ” மென்று
இனிதான பஞ்ச வடிநோக்கிச்
“சென்றே அடைந்து சிறியேனை மட்டும்
சிறிதேனும் நீனைத்திடுக” என்றான்.
கொஞ்சம் உயர்ந்த எழில்கானம் நோக்கிச்
கோதண்ட இராமன் செல்கின்றான்
வஞ்சம் இல்லாத வேடர் குலத்து
உயர்வேந்தன் விழியருவியொத்தான்
பஞ்சனொ பாதம் பாதகல் மோதப்
பழகாத இராமன் செல்கின்றான்
நெஞ்சம் பொறுக்க முடியாத வேடன்
நீரோடக் கண்கள் சோர்கின்றான்.

எஸ். சந்திரவல்லி,
இறுதியாண்டு, பொருளாதாரம்
இளங்கலை.

எல்லோரிடமும் பெருந்தன்மையாக நடந்துகொள்.
ஆனால், சிறந்தவர்களையே நண்பர்களாகக் கொள்.

நற்றமிழை வாழ்த்துகிறேன்

அலை கண்டேன்; அலைநீர் தந்த
அழகான முத்தைக் கண்டேன்
விலை கேட்டேன்; “முத்து வாங்கும்
விருப்பம்தான் உண்டோ” என்றான்!
தலை தாழ்ந்தேன்; நிமிர்ந்து மெல்லத்
தமிழ்ப் பாட்டைப் பாடலானேன்;
‘விடையில்லை இந்தா முத்தைப்
பெற்றுக் கொள்’ என்றே தந்தான்!

கா வொன்றைக் கண்டேன்; அங்கே
கனிதொங்கக் கண்டு நின்றேன்;
தா என்றேன் ஆசையாலே!
‘தரமாட்டேன்’ என்றான் காப்போன்;
பாவென்றைத் தமிழில் சொன்னேன்;
பசி நீக்கும் கனியைத் தந்தான்;
நாவெல்லாம் சுவையைக் கண்டேன்;
நற்றமிழை நாளெல்லாம் வாழ்த்துகிறேன்!

மாநங்கி கா. சி.

இளங்கலை இரண்டாமாண்டு
ஆங்கில இலக்கியம்

கள்ளப் பொருள் தரும் தமிழே! நீ ஓர் பூக்காடு; நானோர் தும்பி.

பாரடி இதைப் பாரடி

உழைத்து உண்ண வேண்டும்—என்ற
உணர்வு மறைந்து போச்சு—
பிழைகள் மிகுந்து போச்சு—இங்கே
பிணங்கள் குவியலாச்சு—
உண்மை அழிந்து போச்சு—இங்கே
ஊழல் மிகுந்து போச்சு
எண்ணம் திரிந்து போச்சு—இங்கு
எதுவும் துரோகம் ஆச்சே.
வீதிக்கொரு கட்சி யிங்கே பாரடி
வேலையில்லா திண்டாட்டம் பாரடி
சாத்வெறியாட்டமும் இங்கு பாரடி
சிறப்பிலா மக்கள் இவரைப் பாரடி
சாதிவிலா நாடிதுதான் பாரடி
நானாக் கொடுபாராட்டம் பாரடி.

ஸ்ரீ. கிளரி,
புகழக வகுப்பு

ஒன்றுபட்டால் உண்டு வாழ்வு.

எதிர்காலம்

நான்

எதிர்காலம் பற்றிக் கவிதை எழுதச் சொன்னாங்க
எழுதுதற்கு விஷயம்தேடி வெளியில் சென்றேங்க
சரியான சம்சாரி எதிரில் வந்தாங்க
தெரியாமல் அவரைப்போயி கேட்டுவிட்டேங்க.

மேலும் கீழுமாக என்னைப்பார்ந்து நின்றிரு
மெதுவாகச் சோகச்சிரிப்பை உதித்து வச்சாரு
வாய்திறந்து வார்த்தையாகப் புலம்பி வச்சாரு
மனம்திறந்து கவலையெல்லாம் சொல்லி வச்சாரு

அவருசொன்ன வார்த்தையெல்லாம் உண்மைதானாங்க
எல்லோர்க்கும் அது பொருந்தும் நீங்க பாருங்க.

சம்சாரி

ஆறுநூறு சம்பளமா வாங்கி வந்தேனே
அரிசிமட்டும் ரெண்டு நூறு ஆகிப் போச்சுதே
நாலுபேரு நாங்க மொத்தம் வாழ வேண்டுமே
நாலுநூறு போதுமா? என்ன செய்வேனே?

பத்துமேலே அஞ்சு நானூ ஆகிப் போச்சுதே
பாக்கியுள்ள மிச்ச நானூ நீண்டு போச்சுதே
காசு வேண்டிக் கடனைக் கேட்டாக் கோபிக்கிறுங்க
கொடுத்த கடனைத் திருப்பித்தர வேண்டிக்கிறுங்க

திருப்பித்தரப் பணமிருந்தா திருப்பக் கேட்பேனா?
தெருத்தெருவா அலைஞ்சு நானும் சீரழிவேனா?
என்காலம் படிப்படியாக் கீழே போகுதே
எதிர்காலம் பற்றி நானும் என்ன சொல்வேனே.

நான்

அவரைவிட்டு அடுத்தவரைத் தேடிச் சென்றேனே
அழகு தமிழ்க் கவிஞனவன் எதிரில் வந்தானே
என் நிலையை அவனிடம் நான் கூறிவைந்தேனே
எதிர்காலம் பற்றி அவன் பேச்சைக் கேட்டேனே

நிமிர்ந்துநின்ற கவிஞனவன் நிலைகுலைந்தானே
சிவந்துபோன கண்களினால் அளவெடுத்தானே
பெருமூச்சை ஒருசிரிப்பாய்ச் சிந்திவிட்டானே
பழகுதமிழ் வார்த்தைகளைப் பதிலாய்த் தந்தானே.

கவிஞன்

எங்கும் நிம்மதிஇல்லை என்பதேபேச்சு
இது எல்லோர்க்கும் வந்ததொரு நிலையுமாச்சு
தங்கும் தடையுமின்றி வந்ததொர் பேச்சு
அதில் அறிவு எடுத்துக் கொள்ளும் பொருள் என்னாச்சு

10

மங்கல உணர்ச்சி யாவும் மறைஞ்சு போச்சு
இங்கே மாந்தி மக்களுக்குப் பொதுவுமாச்சு
தன்கை தனக்குதவி என்னும் நிலையும் போச்சு
மாற்றோர் உழைப்பில் வாழும் நிலை வந்தாச்சு

ஐயோ! என்ன செய்வேன் நாடுகெட்டுப் போச்சு
நாமும் கெட்டுப் போனால் யாருக்கென்ன ஆச்சு
மெய்யும் பொய்யும் அறிசக்தியும் போச்சு
செய்யும் தொழில் மதிக்கும் நிலைமாதியாச்சு

அறிவைப் போற்றி வந்த காலமும் போச்சு
அறிஞர் சொல் கேட்பதே தவறுமாச்சு
பண்புடன் வாழ்ந்தவரை மனம் மறந்தாச்சு
பணமுள்ள வீழியரை நிலை நிறுத்தியாச்சு

நாட்டில் நல்லதற்கு இனி என்ன பேச்சு
பாட்டில்தான் வரும் இனி விடாதே முச்சு
இன்றைய நிலையே இப்படி யாச்சு
இனி எதிர்காலம் பற்றி என்னையா பேச்சு

நான்

என்ற பதில் கேட்டவுடன் என் முகப்போக்கு
எடுத்தியர்ப முடியாது சொற்களில் உமக்கு
தளர்ந்துவிட்ட நடையுடனே தள்ளிச் சென்றேன் நானும்
தலைநிமிர்ந்த நடையுடனே தாவிச் சென்றன் கவிஞன்

பரிதாப நிலையில் நானும் குழப்பி நின்றேனே
பதிலளிக்கும் ஆகா நானும் பார்த்துச் சென்றேனே
சிந்தனையில் தோன்றிவிட்ட சிறிய கேள்விக்குச்
சிறந்த முறையில் பதிலளிக்கச் சிற்பி வந்தானே.

சிந்தனைச் சிற்றி

காலையில் கதிரவன் தோன்றுர் முதல் - மேற்கே
மாலையில் மதிமுகம் காட்டும் வரை என்றும்
ஆலையில் மக்கள் உழலுவதும் - கல்விச்
சாலையில் மாணவர் கற்பதுவும் - வீணை
மூலையில் முடங்கிக் கிடப்பதற்கா? அன்று நந்
சோலையாய் நாட்டினை ஆக்கிடவே.

கையில் உள்ள சிலகோடா எதிர்காலம்?
இல்லை நாட்டில் உள்ள கோட்டில்தான் எதிர்காலம்
(கோடு=மலை)

வானில் உள்ள கிரக நிலையா எதிர்காலம்?
இங்கு நிறைந்திருக்கும் நீர் நிலையே எதிர்காலம்.

ஆற்றின் எதிர்காலம் கடலாகும் - கடமை
ஆற்றின் எதிர்காலம் புகழாகும்
இந்நாட்டின் எதிர்காலம் இருளாகும்
இதை மாற்ற வேண்டியதவன் அருளாகும்

11

புல்லர்க்கு ஏமாற்றல் எதிர்காலம்—இங் கு
நல்லோர்க்கு அல்லல்தான் எதிர்காலம்
இல்லார்க்கு இல்லாமை எதிர்காலம்—பொருள்
இல்லார்க்கு எல்லாமே இருட்காலம்

வல்லோர்க்கு இங்கேது எதிர்காலம்—சொல்ல
வல்லார்க்கே இந்நாட்டில் எதிர்காலம்
கல்லார்க்கு மதிப்புண்டு ஏராளம்
அறிவுள்ளார்க்கு அவமதிப்பே பரிசாகும்

வீரப்படி பேச்சிலில்லை எதிர்காலம் வெறும்
வீணர்களின் பூச்சிலில்லை எதிர்காலம்
உழைக்கின்ற கைகளில்தான் எதிர்காலம்
ஒற்றுமைக்கு என்றுமுண்டு எதிர்காலம்
நம்முடைய எதிர்காலம் நற்காலம்
நலியாமல் முன்னேறு நலமேயாகும்.

சிந்தனையைக் கிளறிவிட்டுக் சிற்பி சென்றருகு
சிறந்ததொரு பதிலைத்தேடி நானும் சென்றேனே
கும்பிடப்போன தெய்வம் தானேஎதிரில் வந்தாற்போல்
குணமிக்க காந்திமகான் சீடர் வந்தாரு

என் நிலையை அவரிடம் நான் எடுத்துச் சொன்னேனே
ஏற்றமிகு பதிலை அவர் எடுத்துச் சொன்னாரே.

பெரியவர்

ஓட்டுக்காக எதையும் செய்யும் ஆளிருக்காங்க—ஆனால்
நாட்டிற்காகக் கவலைப்பட யாரிருக்காங்க ?

பெரியவங்க சுதந்திரத்தை வாங்கித் தந்தாங்க—வாழ்வின்
பெறும் பேரு அதைநினைச்சு மகிழ்ந்து போனாங்க
எதிர்காலம் பற்றிப்பல களவு கண்டாங்க—நாட்டின்
ஏற்றத்தையே நினைவாய் என்றும் வச்சிருந்தாங்க

இந்தியாவின் நிலைஉயரப் பாடுபட்டாரு—காந்தி
இந்து-முஸ்லீம் ஒற்றுமைக்கு உயிரை விட்டாரு.

பஞ்சம்தீர பலஅணிகள் கட்டச்சொன்னாரு—நேரு
பஞ்சசீலம் பேசிப் பாழும் உலகை விட்டாரு

துண்டுதுண்டா இருந்த நாட்டை ஒன்று சேர்த்தாரு—பட்டேல்
தொடர்ந்துபல செய்வதற்குள் உயிரை விட்டாரு.

மதுவிலக்கு அணுவிலக்கு செய்யச் சொன்னாரு—மாமுனியும்
மறுவிலக்கு (மது மறுவிலக்கு) ஆவதற்குள் மாய்ந்து போனாரு

இவர்கள் கண்டுகளவுஎல்லாம் பளித்துவிட்டதா ?—நம்
இந்தியாவின் எதிர்காலம் மலர்ந்துவிட்டதா ?

இவர்கள்சொல்லை காப்பாற்ற என்னசெய்தோம்யாம்?—இவர்கள்
எல்லோரையும் சிலையாக்கி மறந்துபோனோம் நாம்

ஒன்றுபட்ட நாட்டை நாமும் துண்டு போட்டோமே
ஒற்றுமைக்கு ஊறு செய்ய வழி வகுத்தோமே

கட்டிவைத்த அணையில்நீரை விடமறுத்தோமே—பதவியி
ஓட்டிக்கொள்ள எல்லோரையும் பிரித்து வைத்தோமே
என்ன நாமும் செய்யவேண்டும் இனிதாய்க் கூறுங்கள்
என்றேநானும் கேள்விகேட்கப் பதிலும் கூறினார்

காசுக்காக எதையும் செய்யும் காலம் மாறணும்
கடமைக்காக உயிரைவிடும் காலம் வரணும்

உண்மையாக உழைப்பவர்க்கு ஊக்கம் தரணும்
உயிரைவிட நேர்மையைநாம் பெரிதாய் மதிக்கணும்

உழைக்கவேண்டும் உழைக்கவேண்டும் உழைக்கவேண்டும் நாம்
உழைத்து உழைத்து உழைத்து நானும் உயரவேண்டும் நாம்.

ந. அலமேறு

புகழுக வகுப்பு

எதிர்காலத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கையே வாழ்க்கைப் பாலையைப்
பூஞ்சோலை ஆக்குகிறது.

சமுதாயச் சீர்கேடு

கடவுளைத் தொழுதிடுவார் அவர் தினம்
ஆனால் கருணை அவர் நெஞ்சினிலே காணும்
பார்த்துப் பார்த்துப் பதுக்கிவைப்பார் பணம்
அதைக் கண்டுவிட்டால் வந்திடுமே சினம்

வரியை ஏய்க்க கொடுத்திடுவார் லஞ்சம்
பிடித்து விட்டால் அடைந்திடுவார் தஞ்சம்
அள்ளி அள்ளிக் கொடுக்கச் கொடுக்கச்சொல்லும் இளம்
அதை மறுத்து வெறுத்து ஒதுக்கச்செய்யும் குணம்
பேச்சிலேயே மயக்குவர் சாதூயம்

ஆனால் மறைந்திருந்தே தீர்த்துக் கொள்வார் வஞ்சம்
ஊரிலேயே பெரியவர் அவர் வேடம்
அடித்திடுவார் கள்ள நோட்டு கொஞ்சம்
அது பெருகும் போது இருக்குமோ அவர் நெஞ்சம்

மடியிலே இருக்கும் நிறைய கணம்
அதுபோய் விடுமோ என்று நிறைய பயம்
சீர் கெட்டுப் போன இச் சமுதாயம்
இனி திருத்திடுமோ என்று நிறைய ஐயம்.

N. உஷா

இரண்டாமாண்டு, கணிதம்,

பிறருடைய அன்பில் ஆனந்தம் காணும்பொழுதுதான்
ஒருவன் உண்மையாக வாழ்ந்தவன் ஆவான்

வறுமை

வறுமை என்பதே துன்ப மடா அதில் வாழ்ந்து உழன்றவர் பலரடா அதை வீரும்பி ஏற்பவர் சிலரடா அதில் வீழ்ந்து மடிந்தவர் கணக்கற்றவரடா.

கட்டத் துணியிலே கையில் காசிலே. பட்டப் பகலிலே பசியும் தாகமும் சுட்டு எரிக்கும் வயிற்றை ஆனால் எள்ளவும் பணயிலே ஏதும் வாங்கிட

உண்ண உணவிலே உறங்கப் பாயிலே. உடலில் திறனிலே உயிர்வாழ வழியிலே படிக்க வசதியிலே பள்ளியில் இடமில்லை இருக்க வழியில்லை இறக்க மனமில்லை

மழையில் நனையினும் வெயிலில் காயினும் சுரத்தில் பிதற்றினும் சுற்றி அலையினும் பலத்தில் குறையினும் பசியில் நலியினும் ஏனென்று கேட்பாரில்லை எடுத்து உரைப்பாரில்லை.

மனத்தில் மகிழ்ச்சியில்லை மற்றேதும் தோன்றவில்லை நாமொன்று செய்திட நமக்கு உரிமையில்லை எள்ளி நகைப்பர் என்றியும் உதைப்பர்

நம்பி உழைப்பினும் நல்லவராயினும் நம்கையில் காசில்லை யெனில் நாவிலும் நன்மை நவிலார்; நம்மவ ராயினும் நன்றாகத் தூற்றுவர் நாணய மில்லாதார்

அகத்திலும் துன்பம் புறத்திலும் துன்பம் இங்கும் துன்பம் அங்கும் துன்பம் எங்கும் துன்பம் எதிலும் துன்பம்

வறுமையே; வறுமை வறுமை வறுமை வறுமையே கொடுமை; கொடுமையே வறுமையடா!

வா. ம. செயலக்குறி
இரண்டாமாண்டு, பொருளாதாரம்.

செல்வங்கள் ஓர் அடையாளத்தை யுட்கும் நீக்குகின்றன;
அதுதான் வறுமை.

பகலவனாய் நிற்போம் நாமே!

கல்வியறிவு என்றென்று இல்லை யானால்
கனவிலும் மன்பதை முன்னேற்றத்தைத்

தொல்லுலகில் துளியாயும் காணு தற்குத்
தோழியே இயலாது உணர்வாய் நீயும்;

நல்லறிவு பெறுவதிலே ஆணை விஞ்சி
நனியளவு நாம் பெறுதல் மிக்க நன்று;

இல்லத்தில் குழந்தைகளைப் பேணும் தொண்டு
இருப்பதுநம் பால்தான் உணர்வீர் நன்றே!

“பெண்களே இந்நாட்டின் கண்கள்” என்னும்
பெருமைசேர் முதுமொழியைப் புரிவாய் நன்று

பொன்மொழியைப் புகழ்ந்தால் மட்டும்தோதாது
பொருத்தமுடன் அறிவுதனைத் திரளாய்ப் பெற்று

புண்களல்ல நம்மவை என்றே உணர்த்திப்
புவியினுக்கே கலங்கரை விளக்கமாக

மன்னுலகில் பெண்ணுலகு திகழ்ந்தா லன்றி
மன்பதைமுன் னேருது என்றும் தானே!

அழுக்காறு மிக்கதோர் உலகின் கண்ணே
ஆடவரை யும்விஞ்சு கின்றார் பெண்கள்

இழுக்கான அக்குறையைக் களைந்து இன்றே
இனிமையான பெருந்தகை இதயம் பெற்று

முழுக்கவே சான்றுண்மை அமையப் பெற்று
முன்னணியில் பெண்களணி திரளு மானால்

ஒழுக்கமும் உலகத்தில் உயர்ந்து வாழும்;
உருப்படும் மன்பதையும் உடனே நன்றே!

பிளவுற்றுப் பலவழியும் சிதைந்து தாழும்
பெண்ணினத்தை ஒருங்கே திரட்டி நாளும்

அளவற்றுக் கிடக்கின்ற பொதுத் தொண்டை
ஆற்றுதற்குப் பயன்படுத்த முனைவோ மானால்

பலகற்றுச் செருக்குற்றுத் திரியும் ஆண்கள்
பாவையராம் நம்பணிகள் கண்டு உணர்ந்து

நிலவென நம்மிடம் இரவல் வாங்கும்
நிலையிலாவர், பகலவனாய் நிற்போம் நாமே!

தேனீக்கள் தனில்கூட ஆணீக்கள் தான்
சோம்பலாய்த் திரிவதை வாழ்வில் நாளும்
காணீரோ? தெளிந்துணர்ந்து இற்றைத் தொட்டுக்
காணாயரை விஞ்சுகின்ற ஆர்வம் பெற்று

வ னுளைப் பயனுடைய பணிக ளுக்கே
 வழங்குதற்குப் பக்குவத்தைப் பெற்று விட்டால்
 வீணமோ பெண்ணின த்து வாழ்க்கை யெல்லாம்
 வீரம்தான் பேசுவரோ அவரும் தானே !
 தள்ளலத்தை முழுமையாய்த் தகர்த்து விட்டு
 சமுதாயம் உயர்வதற்கு வேண்டும் ஆற்றல்
 பெண்ணுலகம் அணிவகுத்துப் பணிபு ரிந்தால்
 பிறரெவரும் நிகராக ஒல்லாமோ சொல்வீர்
 எந்நலத்தும் நாமில்லா இயங்கும் ஒன்று
 இருத்தற்கு இயலாது என்று தேர்ந்து
 இன்னலற நேர்ந்தாலும் சோர்வே இன்றி
 இனிமையான விளைவுக்கு ஏற்பாய் இன்றே !

கே. விஜயா
 புகழக வகுப்பு

மங்கையராய்ப் பிறப்பதற்கே—நல்ல
 மாதவம் செய்திட வேண்டும்.

அறியாப் பையனின் அன்புத்தாய்

ஒருநாள் வீட்டில் மெதுவாய் தின்றால்
 'உம்உம்' சீக்கிரம் எனும் அம்மா—நான்
 திருமண வீட்டில் மெதுவாய் தின்றால்
 'சிடுசிடுப்பாள்' அது தவறென்பாள்?

பங்குனி மாதம் ஓய்வாய் இருத்தால்
 பரீட்சை வருகுது படியென்பாள்
 வீடுமுறை நாளில் கதைகள் படித்தால்
 வேலையற்றவன் என்பாளே !

உறவினரோடு அம்மா பேச
 உடன் நாள் பேசின் தவறும்
 உறவினர் என்னை கேள்விகள் கேட்க
 'உம்' என இருப்பேன் அது தப்பாம் !

தெருவின் நடுவே நடப்பே—அம்மர
 'டிராடிக்! ஓரம்போ!' என்பாள்
 தெருவின் ஓரம் ஓட்டிச்சென்றால்
 சேறு! குப்பை! தள்! என்பாள் !

வெணுத்த சட்டை மாட்டி நானும்
 வீட்டில் நின்றால் தப்பென்பாள்
 உணுத்த ஒன்றைப் போட்டு நானும்
 வெளியே வந்தால் உலக்கை என்பாளே !

சரிதான் என்பாள் ஒருசமயம்
 தப்பே என்பாள் ஒருவேளை
 சரியும் தப்பும் தெரியவில்லை
 அறியாப் பையன் என்செய்வேன் !

சி. சுப்பிரெக்சுமி

அடிக்கிற கைதான் அணைக்கும் அணைக்கிற கைதான் அடிக்கும்.

The out-going III Maths. Students

பழையது கழிந்தது! புதியது புகுந்தது!

வள்ளிக் கிழமை வைகறைப் பொழுது
பள்ளி யெழுந்து பணியுடை முத்தாம்
தெள்ளிய நீருடை தேனிறைக் காவுள்
மெள்ள நுழைந்தேன் மேனி சிலிர்த்திட

கதிரோன் புலராக் காலை நேரம்
உதிரும் இருட்டு உருவமோ புரிகிலை
புதிரா வொளியும் படர்ந்திடும் பொழுது
எதிலும் நிலையா தியங்கிடும் மனது.

கனவாய் மலர்ந்து கவிந்திடும் ரோஜா
நினைவைக் கவர நின்றன கால்கள்
புனையாக் கவிதை புதுமையின் உருவம்
வனையாச் சிற்பம் வளத்தின் மறுவுரு.

வண்ணமோ ரழகு வடிவமோர் சிறப்பு
தண்ணிய பணியுடன் தேனுமோர் தனிச்சுவை
எண்ணமே கொள்ளா ஏற்புடை மணமாம்
அன்னையே கைப்பட ஆக்கிய தென்றேன்.

ஆயிரம் வண்டினம் ஆயிரம் புள்ளினம்
ஆயிரம் வண்ணத்துப் பூச்சிகள் ஆயிரம்
பாயிரம் பாடிடு புலவரைப் போலே
வாய்திறந் தியம்பி வளையவர் தனகாண்,

பாடிடும் வண்டதன் பாட்டது கேட்டேன்
தேடிடும் புட்களின் தேங்குரல் கேட்டேன்
நாடுவம் நட்பினை நலிந்திடோம் என்றுமே
ஓடிடோம் உனை நீங்கி யொழிந்திடோ மென்றன.

நிறைந்திடு நெஞ்சுடன் நீங்கினன் காவினை
மறைந்தது துன்பமே மறுநாள் வந்தது
விரைந்தன கால்கள் வேகமாய்க் காவிடை
மலர்ந்திடு மலரிடை மனமுமுன் சென்றது.

பழகிய மலரினைப் பரிதவிக்க கவிட்டு
அழகிய புதியதை அடைந்தன வெல்லாம்
பழையது கழிந்தது புதியது புகுந்தது
வழுவல கால வகையது தானே.

பர. அனூராதா,

இளங்கலை, இரண்டாமாண்டு,
(பொருளாதாரம்)

பழையன கழித்தல் எல்லாம் புதியன பெறுதலாக ஆகிவிடாது.

கும் உறுதிகொண்டு விட்டால் எனக்கு என்ன குறை" என்று கூறிப் பெருமூச்சு விட்டான். நான் "அம்மா" என்று அவள் பாதங்களை அன்புடன் பற்றினேன். அப்போது என் தலையில் ஓர் ஆலம்பழம் வீழ்ந்து தெறித்தது. திருக்கிட்டு எழுந்தேன்.

எதிரே ஒருவரையும் காணவில்லை; கண்களைக் கசக்கிவிட்டுப் பார்த்தேன். திகைத்து

நின்றேன். ஏனென்றால் நான் இதுவரை கண்டதெல்லாம் கனவு. ஆம்! கனவென்று நன்கு உணர்ந்தேன். இருப்பினும் கொள்கைகளை நிறைவேற்ற அக் என்ற உள்ள உறுதியுடனும், மன நிறைவுடனும் வீடு திரும்பினேன்.

வி. ரா. கிரீஜா,
இரண்டாமாண்டு (பொருளாதாரம்)

தமிழ் அன்னை

ஆதவளின் ஒளிபோல
அழகுமகள் தமிழ்களே
ஆரணங்கள் மறுபிறப்பே
அருமைமிகு தமிழ்களே
இன்ப உலகினிலே
இதிகாசம்தான் படைத்தாய்
ஐம்பெரும் காப்பியமும்
ஐவர்கதை பாரதமும்
அறியாத செல்வமதாய்
அளியாகத்தான் படைத்தாய்
செப்பிடு வித்தைபோலச்
சிறந்த இலக்கணமும்
செங்கரும்புச் சாறுபோலச்
சீலமாய்த்தான் படைத்தாய்
எல்லையில்லாக் கடல்போல
எழிலான இலக்கியத்தை
எங்கும் ஓடவிட்டு
என்னையும் மிதக்கவிட்டாய்
கார்கால மழைபோலக்
கவிதைதனைப் பொழியவைத்துக்
கதிரவன் ஒளிபோலக்
கவிஞர்களை வாழவைத்தாய்
பச்சைக் கிளிபோலப்
பழகுதமிழ் மொழியதனைப்
பச்சை மழலையுமே
பாங்குறவே பேசவைத்தாய்.

க. இரா. ஜெயந்ரீ,
புழுமுக வகுப்பு.

உள் சீரிளமைத் திறம் வியந்து செயல் மறந்து வாழ்த்துதுமே.

அவன் ஒரு பைத்தியம்

"குமார், நான் கேட்டுக்கொண்டே இருக்கிறேன். நீ என்னவோ பெரிய மகாணைப் போல 'காந்தியினுடைய சுய சரிதையைப் படிப்பது போல பாவனை செய்கிறாயே!"

குமார் புன்முறுவலுடன் தந்தையை நோக்கினான். இந்தக் காலத்தில் காந்தி, நேரு சுயசரிதை படித்தால் பைத்தியம், பாசாங்கு செய்பவர்கள் என்றல்லவோ பெயரிடுகிறார்கள்.

"அப்பா, நான் என்னுடைய விருப்பத்தை எப்போதோ சொல்லிவிட்டேன். நீங்கள் செல்வதுபோல் B.Com. சேருவதால் என்ன பயன்?"

"நீ படித்து முடித்தவுடன் சித்தப்பாவிடம் சொல்லி State Bankல் வேலை சுலபமாக வாங்கிவிடலாம். பெரிய ஆபீசராகலாம். ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் சம்பளம், வைத்திய உதவி, O. T. சுற்றுப் பயணச் செலவு என இந்நன்மைகள் வேறென்ன வேண்டும்?"

"அப்பா, தந்தையின் பேச்சைக் கேட்க வேண்டியது மகனின் கடமை. ஒப்புக் கொள்கிறேன். அதற்காக எனக்கு ஆங்கில இலக்கியத்தில் ஆசை இருக்கும் போது விருப்பமில்லாத பாடத்தை எடுக்கச் சொல்வது நியாயமா? உங்களது கட்டாயத்தின் பேரில் நான் எடுத்தாலும் அந்தப் படிப்பின் மீது ஆசை இல்லாதபோது படிக்க எப்படித் தோன்றும்; மார்க்குகள் தான் வருமா?"

"அதற்கு நீ ஏன் கவலைப்படுகிறாய்? நீ யால் செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்வது என் பொறுப்பு"

"அப்பா, தயவுசெய்து என்னைக் கட்டாயப் படுத்தாதீர்கள். இலக்கியப் புத்தகங்களைப் படிக்கும்போது ஏற்படும் மனநிம்மதியோ, சாந்தியோ எனக்கு வேறெதிலும் கிடைப்ப

தில்லை. எனவே, இதை இல்ட்டப் பாடமாக எடுத்துப் படித்தால் அறிவும், சிந்தனையும் வளருமென நினைக்கிறேன். எனவே என்னைத் தடுக்காதீர்கள்."

"குமார், நீ உலகம் தெரியாதவன். காந்தியும், நேருவும் உனக்குச் சம்பாதித்திக் கொட்டமாட்டார்கள். இதைத் தெரிந்து கொள்ளாமல் அரைகுறையாகப் பேதுகிறாய் "நீ ஒரு சரியானப் பைத்தியம்.

கடைசியில் பைத்தியம்தான் வென்றது. குமார் பட்டப் படிப்பை இலக்கியப் பாடத்தில் முடித்து, ஒரு கல்லூரியில் விரிவுரையாளராகச் சேருகிறான். எப்போதும் போல் மகன் வேலையில் அமர்ந்ததும் தாய் ஆரம்பிக்கிறான்.

"எண்டா, கல்யாணத்துக்கு பார்க்கலாமா?"

"இப்போ இல்லேம்மா"

"ஏன், எங்களுக்கும் வயசாச்சு. உனக்கும் உன் தங்கை நித்தியாவிற்கும் கல்யாணத்தைப் பண்ணிட்டு, சின்னக் குழந்தைகள் விளையாடறதைப் பார்த்துட்டா சந்தோஷமாகக் கண்ணை மூடிடவும். ஆத்துக்கென்று ஒருத்தி வந்துட்டா வயசான காலத்தில் எனக்கும் வேலை குறையும்.

"அம்மா, அதற்கு என்னைக் கல்யாணம் பண்ணிக்கச் சொல்லாதே. உனக்கு ஒரு வேலைக்காரியோ, சமையற்காரியோ ஏற்பாடு பண்ணிடறேன். அதுதை ஆசிரமத்திலிருந்து ஒரு குழந்தையை எடுத்துத் தரேன். நீ ஆசையா விளையாடறதைப் பார்க்கலாம். இதற்காக என்னை கல்யாணம் பண்ணிக்கச் சொல்றயா?"

"சுபகாரியமாய் பேச்சே அச்சான்யமாய் பேசாதேடா. நான் பக்கத்தாந்து மாமி கொடுத்த அவன் தங்கை பென் ஜாதகத்தை

பொருத்தம் பார்த்தேன். ரொம்பவும் நன்றாக இருக்கிறது. பென் S.S.L.C. படித்திருக்கிறான் நல்ல சிவப்பு கண்ணுக்கு அழகாயிருக்கிறான். 10,000 ரூபாய் எதிர் ஜாமீன் தராளாம். ஒரே பென். சரின்னு சொல்லேண்டா. ஏற்பாடு பண்ணலாம்."

"அம்மா, கல்யாணம் என்பது நீ சொல்வதுபோல வேலை செய்யவோ, குழந்தை பேறுக்காவோ அல்ல நான் சில குறிக்கோள்களை உடையவன். எனது கருத்துகளை உடையவனாகவும் இருக்கவேண்டும்."

"போடா, நீ இன்னும் சிள்ஸ்பிள்னை யாகவே இருக்கிறாய் ரொம்பநான் இது மாதிரி இருக்க முடியாதுடா. படிச்சுட்டு அவ என்ன வேலைக்கா போகப்போரு. ஆத்துலே இருக்க என்ன படிப்பு வேண்டியிருக்கு. ம.ம்.ம். 10,000 ரூபாய் எதிர் ஜாமீன். ஒரே ஒரே பென் நன்னு இருக்க. வேண்டாம் கறே - போடா - நீ ஒரு சரியான பைத்தியம்."

சித்தையுடன் வெளியே கிளம்பும்போது அவனது தங்கை நித்யா தற்கால மாணவிக் குரிய நவீன உடையலங்காரத்துடன் வருகிறாள்.

"நித்யா, எங்கே போயிட்டு வரே! Boy Friend கூட சினிமாவிற்ருப் போயிட்டு வரயா?"

"இல்லை; சின்மயானந்தா லெக்சருக்குப் போயிட்டு வரேன். கேட்கிற கேள்வியைப் பாரகு!"

"ஏன் நித்யா, Boy Friend கூட சின்மயானந்தா லெக்சருக்குப் போன தப்பா?"

"ஏன்னு! நாளைக்கு என் தோழிகள் கிட்டே ரமேஷ் கூட சின்மயானந்தா லெக்சருக்குப் போனேன்னு சொன்னு அவா சிரிக்க மாட்டா."

"நித்யா, உங்களுக்குப் பெண் உரிமையைப் பத்திப் பேசு என்ன யோசனையை இருக்கு நீங்கள் 'நாகரிகம்', என்று ஒரு பெல்பாட்டம், லுங்கி கட்டிண்டு, கலகலன்னு ஒரு teenager சிரிப்பு சிரிச்ச ரோடிலே போகிறவர்

களை பார்க்க வைக்கிறீர்கள். பெரிமேன் சேஸ்' படிக்கிறதுதான் நாகரிகம் என்று நினைக்கிறீர்கள். உங்களுக்குள் என்ன கொள்கை கிடையாது. அப்படி யானவர்கள் இருந்தால் அவர்களை ஏளனம் யாபவது இதுதான் நீங்க கல்லூரிக்குப் போய் தெரிந்து கொண்டது. நீ நினைப்பதுபோல் நடக்கவோ யாது. மற்றவர்கள் என்ன உரிமை கிடை என்று பயந்து அதுபடி நடக்கிறாய் உன் லிங்கு நீங்கள் பெண் உரிமையைப் பத்திப் பேசுகோம்மா."

"நான் உலகத்தைத் தெரிஞ்சுக்கணுமா! ஐயோ அண்ணா! நீ தெரிஞ்சுண்டது அங் வளவுதான். எங்கிட்ட சொன்னதை வேற யார் கிட்டேயும் சொல்லாதே! சிரியா உன்னைப்பார்த்து! வயசாச்சே தவித்து உனக்கு உலக அனுபவம் போதாதுன்னு! 'நீ ஒரு சரியான பைத்தியம்'."

மறுநாள் குமார் காலேஜில் இருக்கும் போது அவனது நண்பன் சேகர் அங்கு வருகிறான்.

"குமார், ரொம்ப போரடிக்கிறது ஹொரல்டு ராபின்ஸ் புஸ்தகம் இருந்தா கொடுமா"

"சேகர், என்கிட்ட இலக்கியப் புத்தகங்கள் தான் இருக்கு. ஏண்டா! அது மாதிரி புஸ்தகம் படிச்சாத்தான் பொழுது போகுமா? தெரிவிலே போற பெண்களை tease பண்ணறது. இதுமாதிரி புத்தகங்களை படிக்கிறது, ஹிப் மாதிரி தலைமுடி வளர்க்கிறதுதான் ஆண்கு குன்னு நினைப்பு. இதற்கு ஏதாவது உருப் படியா படிடா. நாமே இப்படி இருந்தா மாணவர்களை கண்டிக்க நமக்கு என்ன யோசனையை இருக்கு? நாமே நம்ம இளைய சமுதாயத்தினரைக் கெடுக்கிறோம்."

"போதுமடா, நிறுத்து. என்னவோ தாத்தா மாதிரியோ இல்லாட்டா சந்தியா சி மாதிரியோ பேசாதேடா. நீ உலகத்தைப் பற்றி ஜனங்களையும் புரிந்துகொண்டது அவ்வளவு தான். இப்படியே பேசிண்டு இருந்தீ

உனக்கு நண்பர்களே இருக்கமாட்டா! 'நீ ஒரு சரியான பைத்தியம்'."

கல்லூரியை விட்டு வெளியே வந்த குமா ரின் காதில் எல்லோரும் அவனை "பைத்தியம், பைத்தியம்" என்பது ரீங்காரமிட்டது. அவன் வாயோ, அவன் உணர்ச்சிகளை மதிக்கத் தெரியாதவர்களே பைத்தியம் என முணு முணுத்தது.

மன நிம்மதிக்காகக் கடற்கரையை அடைந்த குமார், அங்கு மேடையில் சுதந்திரம், உரிமை என்று சொற்பொழிவாற்றித் தோண்டிமுந்த அரசியல்வாதியையும், அதை ஆமோதித்து ஆரவாரித்துக் கொண்டிருந்த பலவாயிரக்கணக்கான மக்களையும் பார்த்துச் சிரித்தான். சுதந்திரம், உரிமை என்று பேசி

விட்டுத் தன்னையும் அறியாமல் மக்கள் சில கொள்கைகளுக்கும், மற்றவர்களுக்கும் அடிமையாவதை அறிந்து இப்போது அவன் வாய்விட்டு உரக்கச் சிரித்தான்

இந்த உலகத்தில் சுயமாகச் செயல்படுவன் பைத்தியம். பிறருக்கு அடிமையாகாமல், தன் உணர்ச்சிகளை மதிப்பவன் பைத்தியம். தனது சுதந்திரத்திற்கு வேண்டி துணிந்து நிற்பவன் பைத்தியம். என்ன பைத்தியக்கார உலகமடா இது!

வ. சீதா, B.Sc.
இராசாயனத்துறை.

சிறுகதை படிப்பவரின் நெஞ்சில் மின்வெட்டு படைப்போலப் பாய்ச்சும் ஆற்றல் சிறுகதைக்கு வேண்டும்.

தியாகச் சுடர்

"காலங்களில் அவள் வசந்தம்; கலைகளிலே அவள் ஓயியம்; மாதங்களிலே அவள் மார்சு; மலர்களிலே அவள் மல்லிகை"

என்று பாடல் இயற்றிய கவிஞரை வாழ்த்தக் உமைப் பட்டவன் யான். ஏன் என்று கேட்கிறீர்களா? என் கதையின் இலட்சிய நோக்கின் கதாநாயகி 'காயாத்திரியை' விவரிக்கவேறு வார்த்தைகள் எவையெனும் உடனோ? பிறர் கூற்றிலேயே என் படைப்பின் நாயகியை வர்ணித்து விடுவேன் என்று நீங்கள் என்ன வேண்டாம்; என் பாணியில் கூறுகிறேன் அன்பின் இருப்பிடம்; அழகின் இருப்பிடம்; அறிவின் ஊற்று; யாவுமே என் 'காயத்திரி' தான் என்று கூருவீடனும் அழகெனும் ஒளி வீசும் "மங்கையவள்" சிறிதே பிடிவாதமும்தான் செய்ய வேண்டும் என்று கருதிய செயலைச் செய்து காட்டிய வீரசெல்வியவள் என்று கூற விழைகின்றேன்.

அன்று 'அவள்' சிறுமி.

அம்மா! அம்மா! துள்ளலுடன் ஓடி வந்த சாயத்திரியின் இன்ப அழைப்புத்தான் அது!

தந்தையை இளம் வயதிலேயே இழந்த பேரையவள். வெகு மகிழ்ச்சியுடன் அழைத்த மகளை நோக்கிய தாய் பார்வதியின் முகத்தில் ஏன் இத்துணை அலட்சிய பாவம், விருப்பு வெறுப்பற்ற நிலையினைச் சித்திரிக்கின்றனவே அவ்விழிகள். 'அம்மா' இது என் பள்ளி இறுதி நிலையல்லவா? எனவே இத்துணை வருடமும் மிக நன்றாகப் படித்தால் எனக்கு நாளை நடைபெறவிருக்கும் ஆண்டு விழாவில் பரிசளிக்கப் போகிறீர்களாம் அதைச் சொல்ல வந்தால் ... என்னவோ ... முணுமுணுக்கிறீர்களே வெடித்துச் சிதறின காயத்திரியின் வார்த்தைகள் "இதே வார்த்தை, தான் பரிசுபெறப் போகும் விஷயத்தை அவள் தந்தை கேட்டிருந்தால் எத்தனை மகிழ்வெய்தியிருப்பார்?" என்னவானில் ஐந்து வருடங்களுக்குப் பின்னோக்கி ஓடியது பார்வதியின் உள்ளம்!

சுந்தரேசன் இருக்கும்போது காயத்திரி இவ்வளவு நன்றாகப் படிக்க மாட்டாள். அடிக்கடி அவள் பார்வதியிடம் குறைபட்டுக் கொண்டதுண்டு. "என்ன பார்வதி; நமக்கு இருப்பதோ ஒரு பெண், அவளுக்கு மனமுடிக் கவோ சொத்து என்பதே கிடையாது. அவள்

வேண்டுமென்ற ஆவலிலும் தான் இழந்த ஒன்றைத் தன் மகள் மிகவும் விரும்பும் ஒன்றை அவளுக்கு அளிக்கப் போகிறோம் என்ற மகிழ்ச்சியிலும் விரைந்து வந்து பார்வையை.....

'அன்பு வேகம்' உந்தித்தள்ள ஓட்டமும் நடைமுறையாய் வந்த எழைத் தாயை, கணவன் இறந்ததிலிருந்து இன்றுதான் முதன்முதலாக மகிழ்வுறும் அவ்விதவையை எதிரே அதிவேகமாய் வந்த லாரி மோதி..... த்சொ..... த்சொ..... விதியர்கள் வெற்றிக் களிநடைப் போட்டாள்.

ஆறுமணிக்கு வீடு திரும்பிய காய்திரியை வீட்டுவாயில் தாயின் அன்பு எழில் ததும்பும் முகத்தை எதிர்நோக்கிய காய்திரியை, அவள் வீட்டு வாயிலில் குழுமியிருந்த கூட்டமே வரவேற்றது. "என்னது மகள் முதன்முதலாக வேலைக்குச் சென்று வருகிறாள் என்பதற்காக நம்தாய் ஒரு பெரிய கூட்டமே கூட்டி வரவேற்புத் தரப்போகிறார்களா என்று?" "செய்தாலும் செய்வார்கள் அம்மா!" என்று பலவாருக்கக் கற்பனை செய்த காய்திரியை பாவம்!

ஆனால் வீட்டினுள் நுழைந்து தன் அன்பு தெய்வம், தெய்வமாக உறைந்த செய்தியைக் கேட்டவுடன் சிலையாகிப்போனாள் காய்திரி. தன்னைப் பெற்று பாடுபட்டு வளர்த்து ஆளாக்கிய தன் தாயின் உடலை முழுமையாகக் கூடக் காணாவிடாமல் சிதறச் செய்த லாரிதான் விதியர்கள் ஏறிவந்த வாகனம் என்றறிவாளா காய்திரி!

கடவுள் தன்னைக் காட்ட முடியாத காரணத்தால் மானுடர்க்குத் தாயைக் காட்டினால்

"தந்தையும் போயினார்; தாயாரும் போயினார்" (திரைப்படப் பாடலன்று... தெவார்பாடல்) ஆம்! காய்திரி தந்தையையும் இழந்த பின் தாயையும் இழந்த அன்று கத்திய கதறல் இருக்கின்றதே அம்மம்மா! வடித்தந்தை சொற்களுமுளவோ?

எப்பாடு பட்டேனும் நல்வாழ்வு பெறாததுடித்தவன் நல்வாழ்வுப்படியில் எடுத்து வைத்த போதே தடுக்கி விழுந்தான் போன்று இறந்துவிட்ட தாயை மகள் வீடுநிபியதைச் செய்ய வேண்டும் என்ற தியாக உள்ளம் கொண்டு தன்னை யே என்ற தியாக கொண்ட திருவுருவை இழந்தாள் 'காய்திரி'!

"கால வெள்ளத்தில் புரண்டோடும் இவ்வக வாழ்வில் இனி எங்ஙனம் செல்வப் போகிறாளோ?" காய்திரி.

"தெய்வம் தந்த வீடு; விதியிருக்கு" என்று இருந்து கொண்டு தாயை இழந்த துயர அடிபோடு அழியுமா என் கதாநாயகி "காய்திரியா?"

ஆனால்

"நினைக்கத் தெரிந்த மனமே உளக்கு

மறக்கத் தெரியாதா?" என்று நானே கூறுவதன் மூலம் என் 'காய்திரி' ஆறுதலடைத்தாள் என்று நான் கூறி முடியாததான் கதை முடியவேண்டிய முறையல்லவா?

இரா. மகாலட்சுமி

புகழுக வகுப்பு

செல்வத்துப் பயனே ஈதல்

"சாலை இன்னதில்லை இனிததூஉம் ஈதல் இனையாக்கடை" என்றும் "ஈத்துவக்கும் இன்பம் அறியார்கொல் தாமுடைமை

வைத்திழக்கும் வன்கணவர்" என்றும் "தெய்வப் புலவராம் திருவள்ளுவரால் இயற்றப் பெற்ற முப்பானூலின்கண் போற்றப் பட்டுள்ள ஈதலினை, நாலடியார், மறுமைப் பயனை எய்த உதவும் கருவியாக அழகுறக் காட்டியுள்ளமை கீழ்க்காணும் செய்யுளை நோக்க விளங்கும்.

"நட்டார்க்கும் நள்ளாதவர்க்கும் உளவரையால் அட்டது பாத்துண்டல், அட்டுண்டல்— அட்டது

அடைத்திருந்து உண்டொழுகும் ஆவதில் மாக்கட்கு அடைக்குமாம் ஆண்டைக் கதவு"

ஈதல் ததைப் பகுத்து உண்ணாது, அடைத்திருந்து உண்பவர்கள் மாக்களாம்-மக்கள் எனக் கூறப்பெறும் தகுதி இல்லாதவர்களாம்.

இப்படிப் பலவாருகப் பல நூல்களில் சிறப்பிக்கப்பெறும் ஈதலே அறங்கள் பலவற்றில் சிறந்ததாகும். அதிலும் வறியார்க்கு ஒன்று ஈதலே ஈகையாம். இதனை வள்ளுவர்,

"வறியார்க் கொன்றிவதே ஈகை மற்றெல்லாம் குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத்து" என்று குறிப்பிடுகின்றார்.

இப்படிச் சிறப்பிக்கப்பெறும் ஈதலை மேற்கொள்வதே செல்வம் பெற்றதின் பயனாகும். இஃது, "எல்லாப் பொருளும் இதன்பாலுள்; இதன் பால் இல்லா பொருளே யில்லை யாமல்..." எனச் சிறப்பிக்கப்படும் உலகப் பொது மறையின்கண் கூறப்பட்டுள்ள பான்மையை சிறிது நோக்குவோம்.

"அற்றார் அழிபிசி தீர்த்தல் அஃதொருவன் பெற்றார் பொருள் வைப்புழி". ஒருவன் தான் பெற்ற பொருளைச் சேர்த்து வைக்கும் இடமாவது வறியவர்களின் பசியைப் போக்குவதாகும் என்கிறார் வள்ளுவர். எனவே பொருள் பெற்றதின் பயன் அதனைப் பிறர்க்கு ஈவதாம் என்பது விளங்கும்.

ஆயின் மேன்மைக் குணம் படைத்தும், "மன்றங்கறங்க மணப்பறையாயின அன்ற வர்க்கு ஆங்கே பிணப் பறையாய் பின்றை ஒலித்தலும் உண்டாம்" என்றபடி உலகின் நிலையாமையை முழுமையாக உணர்ந்தும் உள்ள ஒரு சிலரே தாம் பெற்ற செல்வத்தினைப் பிறரும், அனுபவிக்கும்படி பகிர்ந்தளிக்கின்றனர். இத்தன்மை வாழ்ந்தவர்களை பொய்யாமொழிப் புலவர் தம் நூலகத்தே

"ஊருணி நீர் நிறைந்தற்றே உலகவாம் பேரறிவாளன் திரு" என்றும், "பயன் மரம் ஊள்ஊர் பழுத்தற்றால் செல்வம்

நல்லனுடையான் கண்படிள்" என்றும், "மருந்தாகித் தப்பா மரத்தற்றால் செல்வம் பெருந் தகையான் கண்படிள்" என்றும்

ஊரார் நீருண்ணும் பொதுக் குளத்திற்கும், ஊரின் நடுவே உள்ள, பழுத்த பழங்கள் நிறைந்த மரத்திற்கும், எல்லா உறுப்புக் களும் மருந்தாகிப் பயன் தரும் மரத்திற்கும் ஒப்பிட்டுப் பேசிக் சிறப்பித்துள்ளார்.

"மேலும், "மோப்பக் குழையும் அளிச்சம் முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் விருந்து" என்பதை உணர்ந்த இவர்கள் தம்மிடம் வந்து இருப்பவர்களைத் தன்ருக்கக் கருதித் தம்மைக் அக்கன்றுகளின் தாயாம் பசுவனைப் போல் கருதிக்கொண்டு அவர்களைக் கண்ட போல் கருதிக்கொண்டு அவர்களைக் கண்ட மரத்திரத்தே, உள்ளத்து மகிழ்வினாலே தம்

S. Sundaravalli,
III B.A. (Econ.)

The out-going III Literature Students

काव्य रूप

साहित्य शास्त्र में 'काव्य' शब्द का व्यवहार व्यापक अर्थ में हुआ है—उसमें गद्य और पद्य दोनों का ही अन्तर्भाव होता है। लेकिन व्यवहार में काव्य पद्यबद्ध कविता के अर्थ में ही प्रयुक्त होता है। कवि जब अपनी अनुभूतियों को समेटकर उन्हें शब्द और अर्थ के माध्यम से रूप देता है तब वह काव्य कहलाता है। कवि को माननाएँ अथवा अनुभूतियाँ इसी काव्य के रूप में वास्तविक अभिव्यक्ति पाती हैं।

साधारणतः जीवन में 'वाह्याकार' के अर्थ में ही 'रूप' शब्द प्रायः व्यवहृत है। काव्य के प्रसंग में इसका क्या तात्पर्य है? काव्य के रूप से तात्पर्य उसके उस निश्चित आकार अथवा रूपरेखा से है जिसके अन्तर्गत एक नियमित विधान अथवा पद्धति के अनुसार शब्दों के माध्यम से कवि की अनुभूति पाठक तक प्रेषणा पाती है। रूप निर्माण की ये पद्धतियाँ विषय और आवश्यकता के अनुकूल भिन्न हो जाती हैं। रूप भेद पर दार्शनिक दृष्टिकोण से विचार करते हुए डा. सत्येन्द्र कहते हैं . . . "अद्वैतवाद तो नामरूपात्मक जगत को मिथ्या मानता है। इसका यह अर्थ है कि वह रूप शुद्ध ब्रह्म तत्व की भाँति नित्य नहीं। साहित्य में भी काव्यात्मक अनुभूति को मूलतः अद्वैत ही मानना पड़ेगा और मूलतः रूप को मिथ्या। इस दार्शनिक उपपत्ति का इसफे अतिरिक्त और कोई अर्थ नहीं कि रूप के द्वारा जिस अनुभूति की अभिव्यक्ति हो रही है, वह सार वस्तु है, वही सब रूपों में समभाव से व्याप्त है, यही अनुभूति यथार्थ काव्य है . . . यह तभी जब रूप को ग्रहण कर अभिव्यक्ति के माध्यम से अनुभूति के साक्षात्कार करने को अग्रसर होते हैं . . .

दूसरे शब्दों में आलोचक या दार्शनिक के लिए। पर साहित्यकार कवि अथवा अभिव्यक्तिकार के लिए इससे भी अधिक सत्य इस क्रम से है अनुभूति—अभिव्यक्ति—रूप। उसकी अद्वैत अनुभूति अभिव्यक्ति के उपादानों से—शब्द, अर्थ, कल्पना, चित्रों से—रूप में अवतरित होती है। और बिना उसके वह कोई नाम भी प्राप्त नहीं कर सकती। इसकी सत्ता का आभास भी नहीं मिल सकता। इस छवि के लिए रूप निश्चय ही सत्य है। यही रूप अनुभूति, जो कि यथार्थ में काव्य की आत्मा है, तक पहुँचने का माध्यम है तथा अनुभूति एवं उपादानों सहित अभिव्यक्ति का अद्वैत ही काव्य रूप है।

काव्य में अनुभूति को आत्मा और अभिव्यक्ति को शरीर कह सकते हैं जिनका संबंध हृदय और बुद्धि से है। जब अनुभूति अपनी अभिव्यक्ति पाती है तब दोनों ही एक होकर वाह्याकार ग्रहण करती हैं और इसलिए ये दोनों ही महत्वपूर्ण हैं। वाह्याकार का महत्व उसमें अन्तर्निहित अनुभूति पर ही आधृत है। जब अनुभूति उच्च स्तर की होती है तब अभिव्यक्ति भी इसी अनुपात में उच्च कोटी की होती है। जब तक वाह्य उपकरणों में अनुभूति का समावेश नहीं होता तब तक काव्य रूप नहीं बनता। पद्यबद्ध रूप में किसी भी अनुभूति की अभिव्यक्ति काव्य है और इसी पद्यबद्ध रूप को किसी विशिष्ट क्रम एवं विशिष्ट ढंग से, विषय एवं शैली के आधार पर, संजोये जाने पर वह काव्य रूप कहलाता है। यही रूप कला का वह वाह्य वस्तु रूप है जो हमारी चेतना अथवा इन्द्रिय ज्ञानका विषय होता है जिसके अभाव में कला की सत्ता असंभव है।

इसलिए वह भी फूल है!

1. फूल सुन्दर है, आकर्षक है
वह भी सुन्दर है, आकर्षक है
फूल कोमल है, सुलायम है
वह भी कोमल है, सुलायम है
इसलिए वह भी फूल है!
2. फूल में ताज़गी है, नजाकत है
उसमें भी ताज़गी है, नजाकत है
फूल में रस है, गंध है भी क्या कम है?
इसलिए वह भी फूल है!
3. फूल की पंखुड़ी की सफेदी
उसके नैनों की सफेदी
फूल का रसिक भौरा
उसके नैन का तारा
इसलिए वह भी फूल है।
4. फूल की कली का खिलना
उसके मुँह का खोलना
फूल की पंखुड़ी का फ़डफ़डाना
उसकी होंठों का तड़पना
इसलिए वह भी फूल है!
5. मगर फूल बोल नहीं सकता
अपनी जिगर खोल नहीं सकता
लेकिन . . . लेकिन चुप भी रह सकती है
इसलिए वह भी फूल है।

कु. पी. एस्. ललिता,
बी. एससी. प्रथम वर्ष (गणित)

आप खाते क्या हैं?

हाँ! मैं पृथ्वी हूँ 'आप खाते क्या हैं?' आप कहेंगे कि हम खाना खाते हैं;
रोटी खाते हैं, बर्फी, कचौड़ी, हलुवा, वादाम, पिस्ता आदि खाते हैं।

परन्तु इसके अलावा और भी वस्तुएँ खाते हैं।

1. आप शाम, सुबह ठण्डी हवा खाते हैं।
2. लोग वात-वात पर कसम खाते हैं।
3. कुछ लोग कभी-कभी गालियाँ भी खाते हैं।
4. पागल पागलखाने की भी हवा खाते हैं।
5. कैदी जेल की हवा खाते हैं।
6. कुछ लोग मुफ्त भी खाते हैं।
7. बेटे पिताजी की मार खाते हैं।
8. घर के चोर रसोई में खाते हैं।
9. अच्छे-अच्छे तैराक भी कभी-कभी गोता खाते हैं।
10. ऊँची-नीची जमीन पर हम ठोकर भी खाते हैं।
11. खाना न मिलने पर गुम खाते हैं।
12. पुलिस वाले भी कभी-कभी रिश्वत खाते हैं।
13. बीमार होने पर आप दवाइयाँ खाते हैं।
14. कुछ लोग दिल की मार भी खाते हैं।

कु. रीना दास,
बी.ए. प्रथम वर्ष (अर्थशास्त्र)

खंडहर ।

- नीलांबर की धनी खलिमा,
वीरसूर्य का स्वर्णम दान,
उस खण्ड की उजड़ी भंगिमा,
कर रही थी अपना मान । 4
- धूँ मानो सृजनकर्ता ने,
भ्रूमग के कुछ क्षणों में,
बिना लक्ष्य थी फेरी तूलिका
कि उत्पन्न हुई यह विभीषिका । 8
- बोध नहीं वह था
क्या पुरुष शौर्य का चिन्ह,
राजगौरव पर जहाँ था,
क्रन्दन आत्माओं का भिन्न । 12
- या कोई नारी विलास वहाँ,
नूपर का मधुर संगीत जहाँ,
अन्तःपुर की वह झंकार,
दर्पण समुख वह दर्प अहंकार । 16
- आज न कोई सुरभि थी,
न था कोई श्रियमिलन प्रसंग,
स्वर्णपथिक की विदाई में,
पीडित वह बिसर अंग । 20
- नाविक का गगनसागर में पतन,
दिवस रात्रि का वह मधुर मिलन,
रजनी की क्रूर शान्ति के मध्य,
नतमस्तक अर्पित, खंडहर का अश्रुतअर्थ्य । 24
- जीवन के कठोर सत्य का प्रतिपादन,
ईंटें करातीं कटु अनुभव का मधुर स्मरण,
वीर्य अथवा प्रेमस्मारक चिन्ह का प्रथा,
इसमें थी श्रम व स्वेद का करुण कथा । 28

कु. उमा सुत्रहण्यम्,

वी.ए. (तृतीय वर्ष)

इतिहास

भारत के समसामयिक बुद्ध व जैन धर्म की वसीयता

वेद, सूत्र व महाकाव्य के काल की दाशानिकता, जाति भेद व वर्णाश्रम की जटिलता से छुकी कमर लिए हुए मानव साम्प्रदायिक जातीय, धार्मिक व गृहसूत्र-सम्बन्धी रुढ़ियों से गुज़र रहा था। परन्तु अब विराट् युग के अन्दर प्राण प्रविष्ट हो चुके थे। वह चेतना प्राप्त कर रहा था। सामाजिक व्यवस्थाएँ मानव को जकड़े हुए थीं; ऐसी दशा में वह निस्सहाय न चिन्तन कर सकता न सुक्ति मार्ग की आलोचनामात्र कर सकता था।

ऐसी ही दशा में बौद्ध व जैन धर्म उठ खड़े हुए। दोनों ग्रहण धर्म के पुत्र आज जन्मदाता के प्रति विद्रोह कर उठे। दोनों नवीन थे। नवजात शिशु का पालन ब्रमे में जो श्रम व लाहड़प्यार दिया जाता है, वहाँ उनके अनुयायियों ने दिया। रुढ़ से दूर हुए व कट्टर शास्त्रों से पीड़ित मानव ने सुख व स्वच्छन्द रूप सेवास भरी। परन्तु दोनों नवीन थे, सो भी समसामयिक थे। जिस प्रकार भ्रातृभाव में प्रतिद्वन्द्व व दूहा का बीजारोपण हो जाता है, वही हुआ।

दोनों धर्मों के संस्थापकों के निवारण के पश्चात् प्रचार प्रारम्भ हुआ। परिव्राजक जीवन का दोनों में अभाव न था। धर्म का प्रचार अब धर्म मार्ग से हटकर होइ तक ही सीमित रह गया। राजाओं का प्रोत्साहन, उनकी जनता का मतपरिवर्तन, मन्दिरों का निर्माण, सेतों की व्यवस्था, विदेशी यात्रियों से मैत्री व उनके द्वारा स्वयं के प्रभाव की महत्ता, वाषिक समितियों का आयोजन व साहित्य द्वारा इन धर्मों ने भारत में जड़ फेरव। अपने बन्धु व जुड़वा भाई से बौद्ध धर्म कुछ आगे ही बढ़ गया। फलानुसार वह भारत में अपनी

छाया मात्र छोड़कर, पूरव के टाफुओं, चीन, मंगोलिय आदि देशों में फैल गया।

परन्तु भारत में शायत कालवधि के ग्रास में इन धर्मों को जिलाने के लिए व भूतपूर्व भारत की सुस आत्मा के लिए अमृत रूपी संजीवनी बूटी स्वरूप इनकी टिष्पणियाँ व साहित्यक रचनाएँ मात्र रह गईं।

मनुशास्त्र के जो विषय इन धर्मों को सुलभ व ग्राह्य प्रतीत हुए, उन्हें इन्होंने स्वीकार किया। इस शास्त्र ने साधारणकरण के लिए इन्हीं की वाणी का सहारा लिया। इसीलिए तो गुप्त स्वर्णम युग में इसका पुनर्निर्माण हो पाया। अतः नीतिशास्त्र के क्षेत्र में इन धर्मों के प्रति हमारी कृतज्ञता बनी रहेगी।

अपने आप में ये हमें नए धर्म सम्यदा स्वरूप दे गए। परन्तु अपने दर्शन विचार का दिग्दर्शन भी इन्होंने अपनाया। आखिर अहिंसा, करुणा, सत्य, वैराग्य व निवारण आदि हिन्दु धर्म के ही तो मानव संस्कृति के प्रति उपहार हैं। यह सिद्धान्त ताम्रपत्रों पर लिखित थे और इन नवीन धर्मों ने इनमें प्राण फूँके।

इतिहास व विज्ञान पर भी इन धर्मों के अनुयायियों की कृपादृष्टि पड़ी। ये प्रचारक प्रथम विद्वान और फिर ही स्वधर्मानुयायी थे। ज्ञान प्रचार के लिए धर्म का आवरण ओढ़ा गया। इस दिशा में 'जीवक चिन्तामणि', 'जातक कथाएँ' व 'चरित्र', अश्वघोष का 'बुद्ध चरित्र', नागार्जुन का 'प्रज्ञा परामित सूत्र शास्त्र' वसुमित्र का 'महाविभाषा शास्त्र', चारक व शूद्रक की औषध शास्त्र संवेधी शोधन टीकाएँ आदि हमारी दृष्टि में उच्चस्थान प्राप्त करते हैं।

‘साहित्य से अधिक शक्तिशाली, प्रभावशाली व चिरजीवी वस्तु संसार में नहीं’, इस कथन का समर्थन तो सभी करेंगे। जैन व बौद्ध धर्म विद्रोह से उत्पन्न हुए और इनका साहित्य विशेष भी क्रान्तिकारी रहा। उनमें ब्राह्मण धर्म के प्रति व हिन्दू धर्म की कुरीतियों के प्रति विद्रोह रहा। साहित्य के माध्यम से ब्राह्मण धर्म के रीतिरिवाज, उनका जीवनयापन व यज्ञपूजाविधि पर इससे तीखे व्यंगवाण न छूटे होंगे। कहीं हम इस निष्कर्ष पर न आ पहुँचे कि यह साहित्य विद्रोह का साहित्य मात्र बनकर रह गया। सामान्य जन की सुविधा के लिए अपभ्रंश व अन्य समसामयिक भाषाओं का प्रयोग हुआ। परिणामस्वरूप संस्कृत के छन्द समालोचकों की कठनाई व हिन्दू समाज के मीमांसक शास्त्री, योगाभ्यासी, वैशेषिक, सांख्य व वेदान्त मतियों के अहंकार से व्यथित जन अब सर्वप्राही और सर्वभक्षी के के विपरीत दार्शनिक दृष्टिकोण धारण कर बैठे। इससे लिपियों और प्राम्तीय साहित्य का प्रचार जागरूक हुआ।

परन्तु इनमें सबसे उल्लेखनीय, मनोरंजक, महत्तापूर्ण व आरच्यजनक नात है इस साहित्य की मूलमूल एकता। यह प्रतिद्वन्द्व का साहित्य था। अगर

‘आम्रपालि’ का उल्लेख दीपवंश महाकाव्य में हुआ, अगर दक्षिण साहित्य में ‘मणिसेखला’ की रचना हुई, तो जैन धर्म भी पीछे न रहकर हमें ‘नीलकण्ठी’ के वेडा। यही समस्त विशेषताओं में ज्वलन्त उदाहरण है जो हमारे आधुनिक कविमनीषियों के स्फुटिपत्र का आजतक अपने चरित्र की अमित छाप छोड़ बैठे हैं; अब भी ये लेखन के विषय हैं। हाँ, हमारे लेखकों के परिमाणन व विस्तार की दृष्टि से कुछ भिन्न रूप दिना है। सम्भवतः चरित्रों का निर्माण व उनका प्रदान ही इन धर्मों का सबसे बड़ा पुरस्कार है।

अपने साहित्य द्वारा यह भारत को क्या समस्त विर को ही एक अक्षयकोष दे गए हैं। सम्यता के निर्माण में, संस्कृति के उद्धार पथ में इनके योगदान को ही सामान्य परिणाम नहीं दे सकते। साथ ही अक्षय धर्म को जीवन प्रदान का ध्येय भी इन्हीं को है। इस दृष्टि से भारत व सम्पूर्ण विरन के प्रति सदा के लिए आभारी रहेंगे। मानवता के इतिहास में, सद्गुणों के उत्थान में इनके योगदान का इतिहास स्वर्णिम अक्षरों में अंकित रहेगा।

कु. उमा सुब्रह्मण्यम्,
बी. ए. (तृतीय वर्ष) इतिहास

मेरा सपना

आँख खुली, पाया उनको सामने
रह गई देखती उनको मैं भी
खो गई उन विशाल नेत्रों में
दिल तोड़ बैठो उनकी हंसी में
हाथ रे दिल! सम्भल ले जरा सा
यह न हो हम हो जाए निराशा
मानो सम्भल गए मेरे दिल की बात
हल्कीसी मुस्कान लिये, छेडो बात उन्होंने:

“हे प्रिये! हाथ न छोड़ूँ तेरा कभी
क्यूँ न मर जाऊँ हम कहीं”
लाज की मारे लगी दौड़ने में
फिसल गए पैर, गिर गई मैं
उठ खड़ी मैं अचानक, देखा, पलंग से
गिरी थी जमीन पर, नीर वह आए नैनों से
हाथ री निन्दियाँ, निन्दनीय है तू! क्यूँ
दिखाती सपने सुंदर, छीन लेती उसी को क्यूँ!

कु. एस. जयलक्ष्मी
बी.ए. द्वितीय वर्ष (अंग्रेजी साहित्य)

